

FINLANDS BANK

ÅRSBOK 61, 1980

SNELLMANSPLATSEN, HELSINGFORS

HELSINGFORS 1981

INNEHÅLL

Den ekonomiska utvecklingen 1980

Totalefterfrågan och -utbudet	4
Jämvikten i samhällsekonomin	7
Finansieringen	11

Centralbankspolitiken

Penningpolitiken	14
Huvuddragen i penningpolitiken	14
Kvotpolitiken	16
Dagslånemarknaden	16
Kassareservdepositionerna	19
Räntepolitiken	19
De kreditpolitiska direktiven	21
Utlåtanden om obligationslån	22
Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna	22
De särskilda finansieringsarrangemangen	23
Valutapolitiken	24
Utvecklingen på den internationella valuta- och finansieringsmarknaden	24
Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden	27
De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden	29
De kortfristiga kapitalrörelserna	31
Åtgärder i anslutning till valutakontrollen	31
Bilaterala betalningsarrangemang	31

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning

Utlandet	32
Finansieringsinstitutet	33
Den offentliga sektorn	35
Företagen	35
Utelöpande sedlar och mynt samt depositionsbevis	36
Övriga balansposter	36
Finlands Banks nettobalans	36
Sedelutgivningen	37
Resultaträkningen	37

Finlands Bank och internationella organisationer

Internationella valutafonden	39
Internationella regleringsbanken	41
Världsbanksgruppen	41
Övrigt internationellt samarbete	42

De penning- och valutapolitiska åtgärderna 1980 ..	44
--	----

Figurer

1. Utrikeshandels priser	5
2. Utbud och efterfrågan	6
3. Arbetslöshetsprocent och kapacitetsutnyttjandegrad ..	7
4. Kostnader och priser	8
5. Betalningsbalansen	9
6. Sparande och investeringar	10
7. Bankernas in- och utlåning	11
8. Statens kassahushållning	12
9. Affärsbankernas centralbanksfinansiering och bankernas kassareservdepositioner	15
10. Finlands Banks dagslånemarknad	18
11. Räntor	20
12. Finansiering av inhemska leveranser	23
13. Finansiering av nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter	24
14. Finlands Banks valutaindex	25
15. De viktigaste valutornas kursutveckling gentemot marken	26
16. Eurodepositionernas räntor	27
17. Den konvertibla valutareserven	28
18. Utvecklingen av skuldsättningen	29
19. Finlands Banks balansräkning	33

Tabeller

1. Finlands Banks balansräkning årsvis	48
2. Finlands Banks balansräkning månadsvis	50
3. Den konvertibla och den bundna reserven	54
4. Finlands Banks resultaträkning	54
5. Räntor tillämpade av Finlands Bank	55
6. Inhemska clearingrörelse	55
7. Affärsbankernas centralbanksfinansiering och dess struktur och kostnader	56
8. Finlands Banks dagslånemarknad	57
9. Sedelutgivningen	58
10. Utelöpande sedlar och mynt	59
11. Sedeltillverkning och sedelmakulering	60
12. Sedlar och mynt	61
13. Avista säljkurser årsvis	62
14. Avista säljkurser månadsvis	64
15. Finlands långfristiga utländska skulder och fordringar	68

Revisorernas berättelse	71
-------------------------------	----

Riksdagens bankfullmäktige vid slutet av 1980	72
---	----

Finlands Bank vid slutet av 1980	72
--	----

DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN 1980

I motsats till utvecklingen i de flesta andra industriländer fortsatte konjunkturuppgången i Finland 1980. Exporttillväxten och den livliga investeringsverksamheten resulterade i att totalproduktionen alltjämt växte i snabb takt och att sysselsättningen avsevärt förbättrades. Utrikeshandelsprisernas stegring och den starka efterfrågeökningen drev emellertid upp den inhemska inflationen. Den starka ekonomiska tillväxten i Finland jämfört med de viktigaste marknadsområdena samt försvagningen av bytesförhållandet medförde ett tydligt underskott i bytesbalansen.

TOTALEFTERFRÅGAN OCH -UTBUDET

Den internationella efterfrågan mattades betydligt av under 1980. Försvagningen i bytesförhållandet på grund av oljeprisstegringarna bromsade liksom den intensifierade antiinflationistiska politiken upp tillväxttakten i nästan alla industriländer. Den genomsnittliga totalproduktionen i OECD-länderna blev endast en procent större än 1979.

Trots att totalefterfrågan i de länder som är viktiga för Finlands export ökade ännu långsammare än inom OECD-området som helhet fortsatte västhandeln att växa ända till slutet av 1980. Volymen av den totala västexporten steg med 5%, vilket var mer än avnämarnländernas totala importtillväxt. Härtill bidrog den allmänna internationella råvarulagringen i början av året och den finländska exportens jämförelsevis goda konkurrenskraft. Volymen av exporten till Sovjetunionen ökade med en fjärdedel. Den snabba tillväxten berodde framför allt på de avtal om tilläggsleveranser som ingåtts med anledning av oljeprisets uppgång.

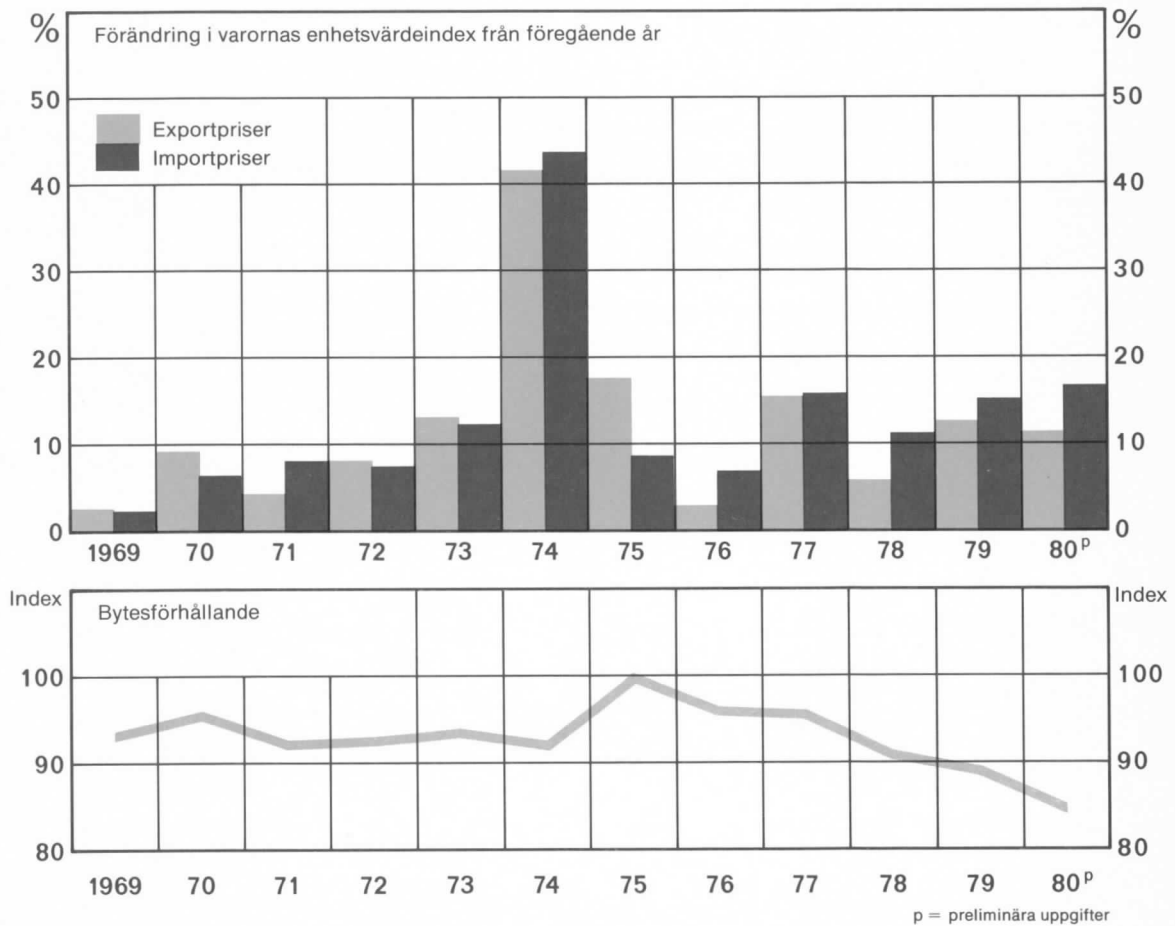
Samtidigt som exporten av skogsindustriprodukter steg, växte marknadsandelarna märkbart. Metallindustrin mottog rikligt med nya

order både från Sovjetunionen och från marknaderna i väst, men leveranserna ökade inte ännu i nämnvärd grad. Vad den övriga varuexporten beträffar tilltog den kemiska industrins och beklädnadsindustrins export snabbast. Inom tjänsteexporten var det inkomsterna från utländska byggnadsprojekt och turismen som gick upp mest. Den totala volymen av varu- och tjänsteexporten steg med 9%.

Den snabba uppgången i de finländska utrikeshandelspriserna fortsatte under 1980 (figur 1). Den drastiska höjningen av oljepriset ledde till att bytesförhållandet försvagades med 4.5%, vilket i sin tur minskade realinkomsttillväxten i Finland med omkring 1.5%. Avtalen om tilläggsleveranser till Sovjetunionen dämpade den effekt försämringen av bytesförhållandet hade på produktionen och sysselsättningen.

Företagens lönsamhet och finansieringsstruktur förbättrades till följd av den gynnsamma inkomstutvecklingen och höjningen av kapacitetsutnyttjandegraden. Lönsamheten överskred därigenom klart genomsnittet för 1960- och 1970-talen. Då produktionskapaciteten dessutom utnyttjades helt inom de flesta centrala industribranscher, ökade investeringarna i rask takt. Fabriksindustrins investeringar växte med

Figur 1.
UTRIKESHANDELNS PRISER

40%. Även inom servicenäringarna blev investeringsverksamheten mycket livligare. För att dämpa överhettningssfenomenen uppskötts en del av husbyggnadsinvesteringarna inom servicenäringarna genom en investeringskatt som infördes i början av november.

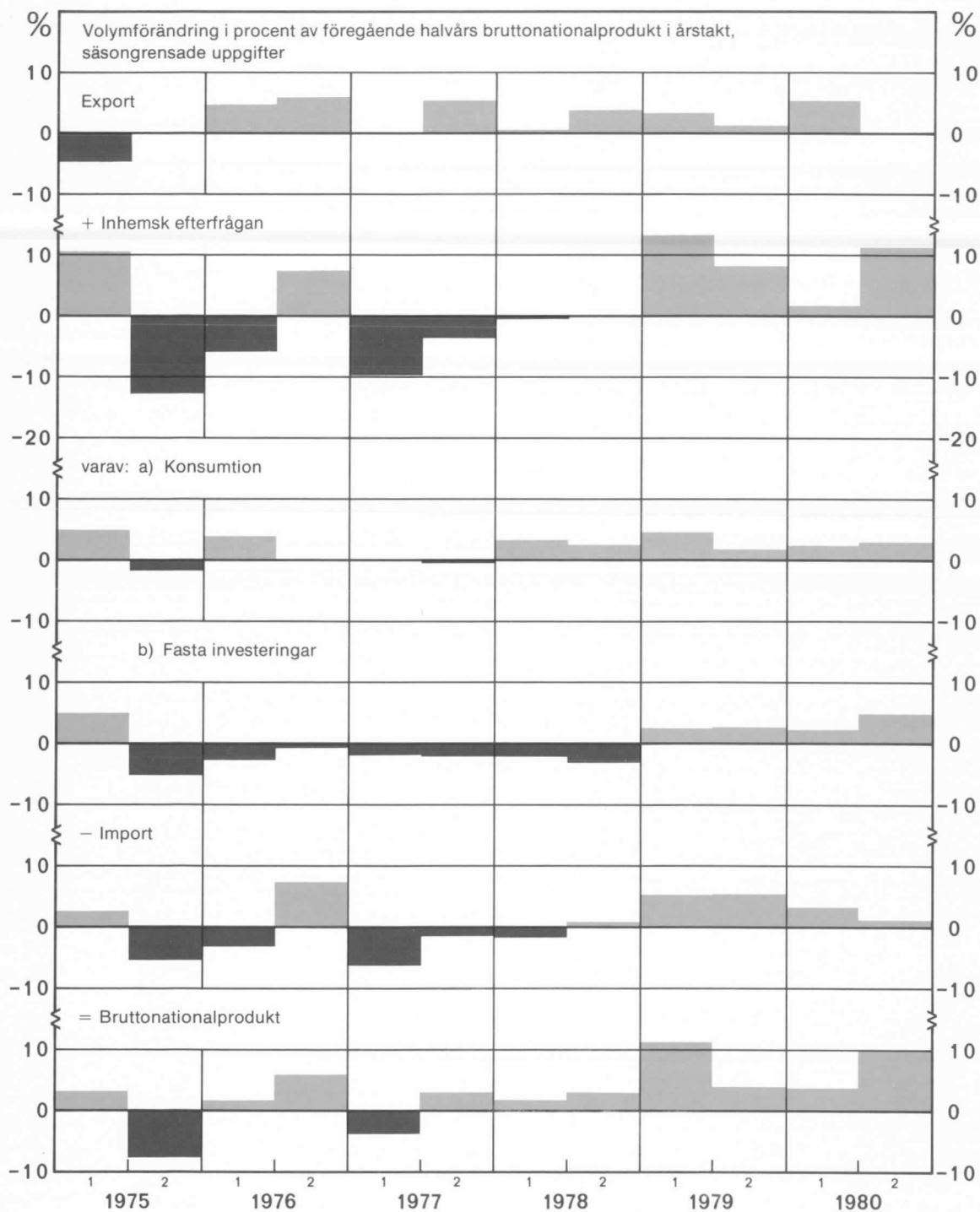
Tyngdpunkten för företagens fasta investeringar låg liksom under tidigare år på maskiner och utrustning, men också byggnadsinvesteringarna växte snabbt. Då maskiner och utrustning i större utsträckning än vanligt anskaffades i Finland sattes i synnerhet metallindustrins produktionskapacitet på hårt prov.

Fastän förbättringen av sysselsättningen och

den snabba stegringen i förtjänstnivån verkade höjande på den nominella tillväxten i hushållens disponibla inkomster, blev reallivväxten på grund av försämringen i bytesförhållandet klart mindre än föregående år. Hushållens konsumtionsbenägenhet ökade och volymen av den privata konsumtionen steg med drygt 3%. Eftersom inflationsförväntningarna blev starkare återspeglades stegringen i hushållens inkomster i en livligare bostadsmarknad. Beroende på prisskillnaden mellan nya och gamla bostäder riktade sig efterfrågan främst mot äldre bostäder. Antalet färdigställda nya bostäder var drygt 51 000 eller 2% mera än 1979.

Tyngdpunkten inom finanspolitiken lades un-

Figur 2.
UTBUD OCH EFTERFRÅGAN

der året på att utjämna efterfrågeökningen och därmed lätta inflationstrycket och skuldsättningen. Inom den offentliga sektorn steg konsumtionsutgifterna med 3% och de administrativa investeringarna med 4%. Ökningen i den offentliga efterfrågan hölls sålunda inom ramen för de regleringsöverenskommelser som träffats mellan statens och kommunernas centralorganisationer. Statshushållningens totala utgifter ökade rätt obetydligt i volym och bl.a. realinvesteringarna och finansinvesteringarna reducerades. En viss minskning av skattebördan stimulerade emellertid den inhemska efterfrågans tillväxt. Kommunernas genomsnittliga uttaxering per skattöre var oförändrad. Genom den snabba nominella ökningen av de beskattningsbara inkomsterna och höjningen av de kommunala avgifterna och tarifferna bibehöll kommunerna en jämförelsevis lättad finansieringsställning.

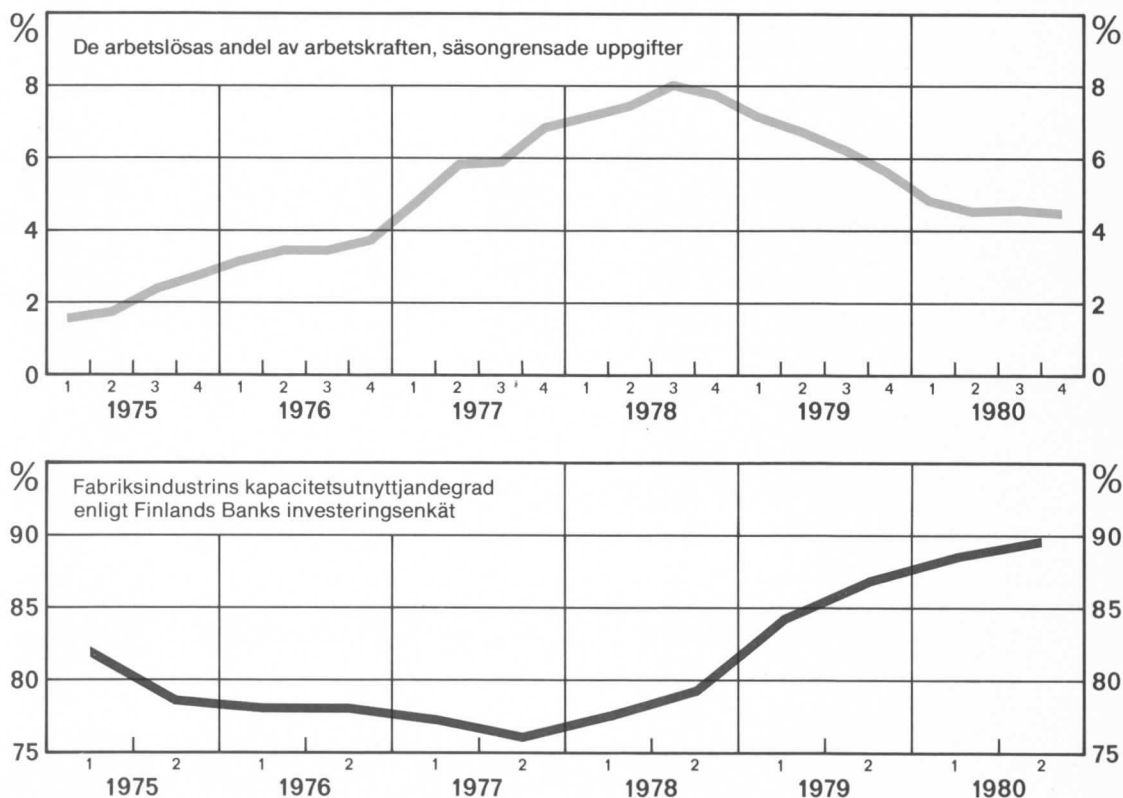
Arbetskonflikterna i början av året bromsade upp produktionstillväxten, men de resulterande produktionsbortfallen komparerades till stor del senare under året. Bruttonationalprodukten växte med 5.3% och industriproduktionen med 7.5%. Totalproduktionens tillväxt fördelade sig relativt jämnt på samtliga branscher (figur 2).

JÄMVIKTEN I SAMHÄLLSEKONOMIN

Förstärkningen i den ekonomiska tillväxten höjde industrins kapacitetsutnyttjandegrad till samma nivå som under högkonjunkturen i mitten av 1970-talet (figur 3). Kapacitetsbegränsningen inom vissa branscher dämpade efterfrågetillväxten och ökade inflationstrycket. På en del områden rådde det brist på yrkeskunnig arbetskraft. Flaskhalsarna i produktio-

Figur 3.

ARBETSLÖSHETSPROCENT OCH KAPACITETSUTNYTTJANDEGRAD

nen var dock inte lika smala som vid tidigare konjunkturtoppar.

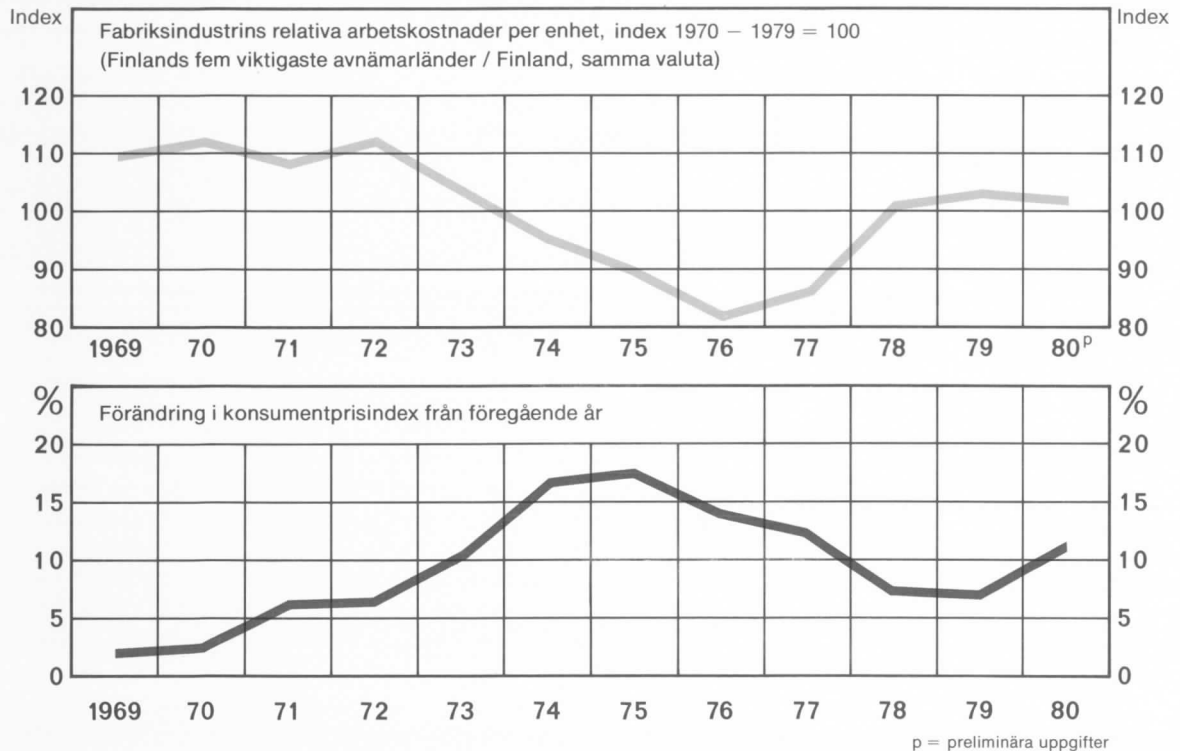
Antalet sysselsatta ökade i genomsnitt med 70 000 personer jämfört med 1979. Det relativa arbetslöshetsstalet föll från över 6 % till 4.9 % (figur 3). Nedgången i den öppna arbetslösheten stannade emellertid av redan i början av året, då utbudet av arbetskraft ökade. Det relativa arbetskraftstalet (arbetskraftens andel av befolkningen i arbetsför ålder) nådde i det närmaste samma nivå som under föregående högkonjunktur. Emigrationen till de andra nordiska länderna avtog ytterligare; utflyttningen utgjorde 12 000 personer, vilket var endast 1 200 flera än de återflyttande.

Den snabba stegring i utrikeshandelspriserna som börjat redan 1979 gav sig först under 1980 i högre grad till känna i de inhemska

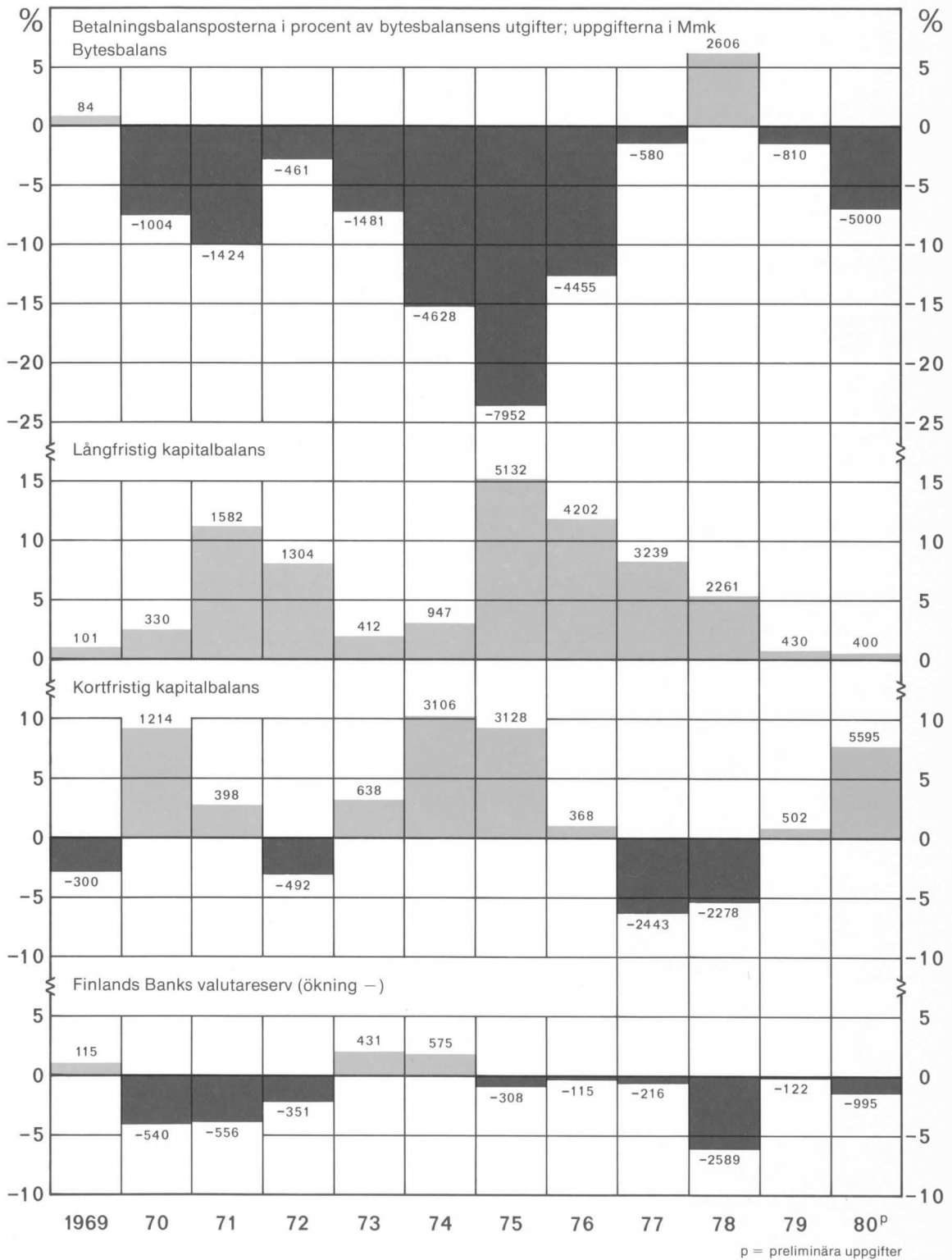
priserna och produktionskostnaderna. Samtidigt begynte också det inhemska kostnadstrycket öka. Inom hela samhällsekonomin växte arbetskostnaderna per enhet med 11 %. Det var närmast avmattningen i produktivitetsoökningen och höjningen av socialförsäkringsavgifterna som gav fart åt stegringen. Löneglidningarna blev större än året innan men var dock klart mindre än under 1970-talets högkonjunktur. Mätt med arbetskostnaderna per enhet försvagades industrins internationella priskonkurrenskraft en aning (figur 4).

Den livliga inhemska efterfrågan ledde till att kostnadsstegringarna överfördes till priserna snabbare än i allmänhet. Konsumentprisindex gick under året upp med 13.7 % och dess genomsnittsnivå låg 11.6 % högre än 1979 (figur 4). Löntagarnas förtjänstnivåindex steg i genomsnitt med 12 %.

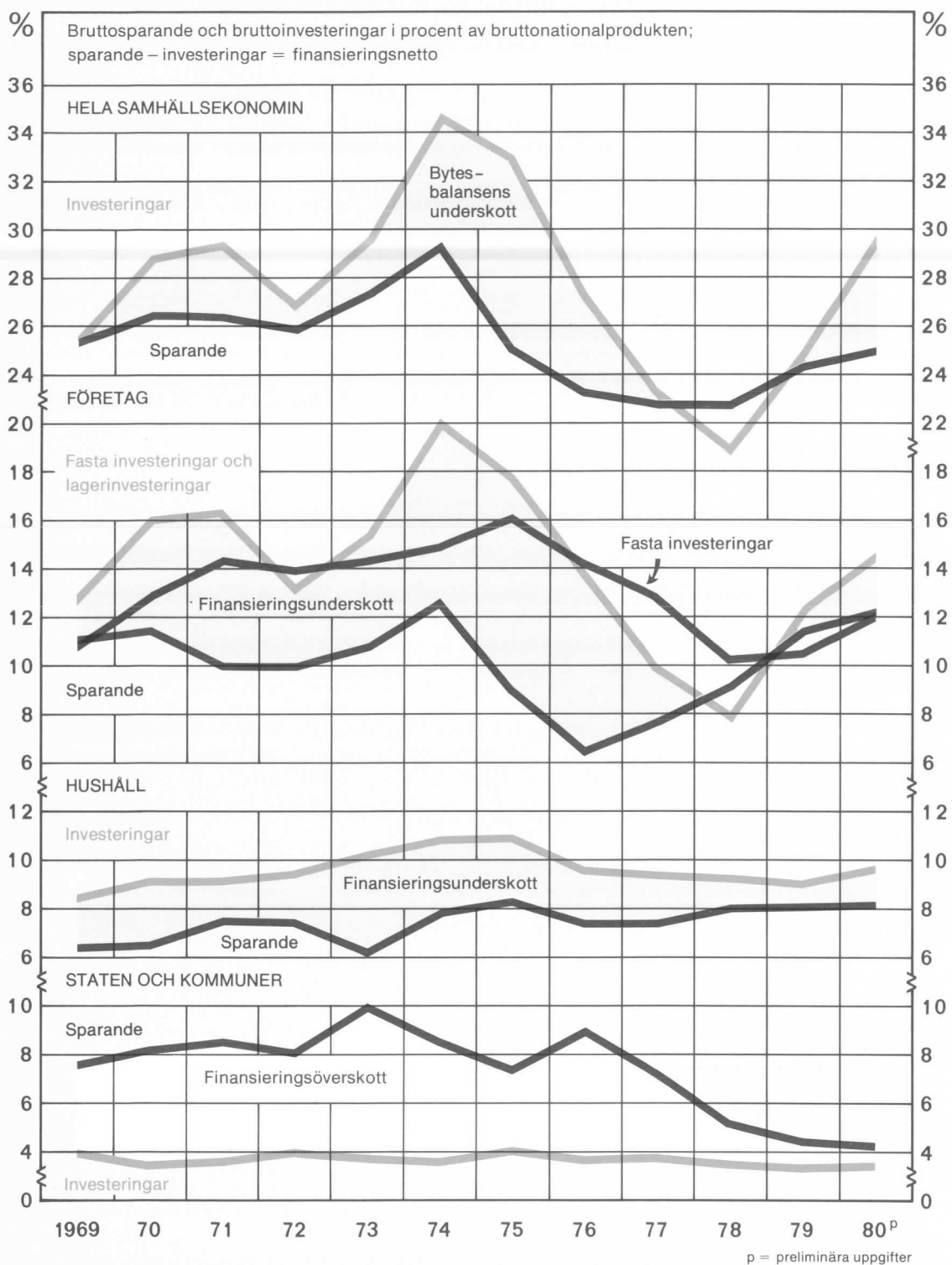
Figur 4.
KOSTNADER OCH PRISER

Figur 5.
BETALNINGSBALANSEN

Figur 6.
SPARANDE OCH INVESTERINGAR

Importens andel av totalutbudet ökade klart. Den kraftiga efterfrågetillväxten och dess förskjutning mot investeringar i fast kapital och lagerinvesteringar resulterade i en betydande importökning. Importen av investeringsvaror var 31 % större än året innan och volymen av den totala varuimporten växte med 13%. Priserna på råolja och bränsle gick i genomsnitt upp med 46%. Trots att volymen av energiimporten var oförändrad steg energiimportens andel av varuimporten till 28%.

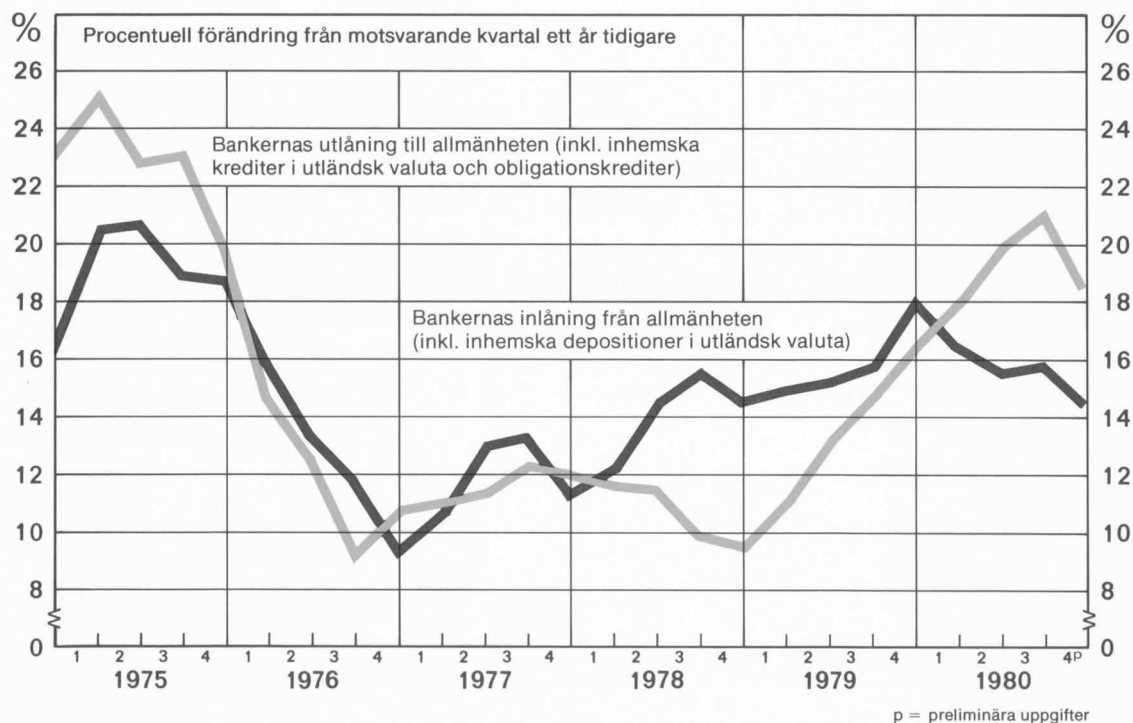
Oljeprisstegringen pressade framför allt upp underskottet i handeln med Sovjetunionen. Detta representerade hälften av handelsbalansens underskott som steg till 5.8 mrd mk. Tjänstebalansen uppvisade ett överskott på 4.3 mrd mk, och kapitalersättningarnas och inkomstöverföringarnas nettounderskott belöpte sig till 3.5 mrd mk. Underskottet i bytesbalansen blev sålunda 5 mrd mk eller 2.7% av bruttonationalprodukten (figur 5).

FINANSIERINGEN

Att skillnaden mellan investeringarna och det inhemska sparandet dvs. underskottet i bytesbalansen ökade återspeglar närmast den snabba uppgången i investeringskvoten och den därmed förknippade tillväxten i företagens finansieringsunderskott. Finansieringsunderskottet inom hushållssektorn förblev obetydligt. Den offentliga sektorns finansieringsöverskott växte däremot något (figur 6).

Företagens inkomstutveckling var alltjämt gynnsam. Den snabba ökningen av företagets investeringar medförde emellertid att behovet av kreditfinansiering kännbart tilltog och att uppgången i finansieringsfordringarna saktade av. Sitt ökade behov av långfristigt lånekapital täckte företagen i hemlandet. Osäkerheten och den höga räntenivån på den internationella kapitalmarknaden minskade deras benägenhet att uppta långfristig utländsk kredit. Däremot

Figur 7.
BANKERNAS IN- OCH UTLÅNING

höjde importvärdets stegring och förskottbetalningarna för sovjetexporten avsevärt den kortfristiga utländska skulden.

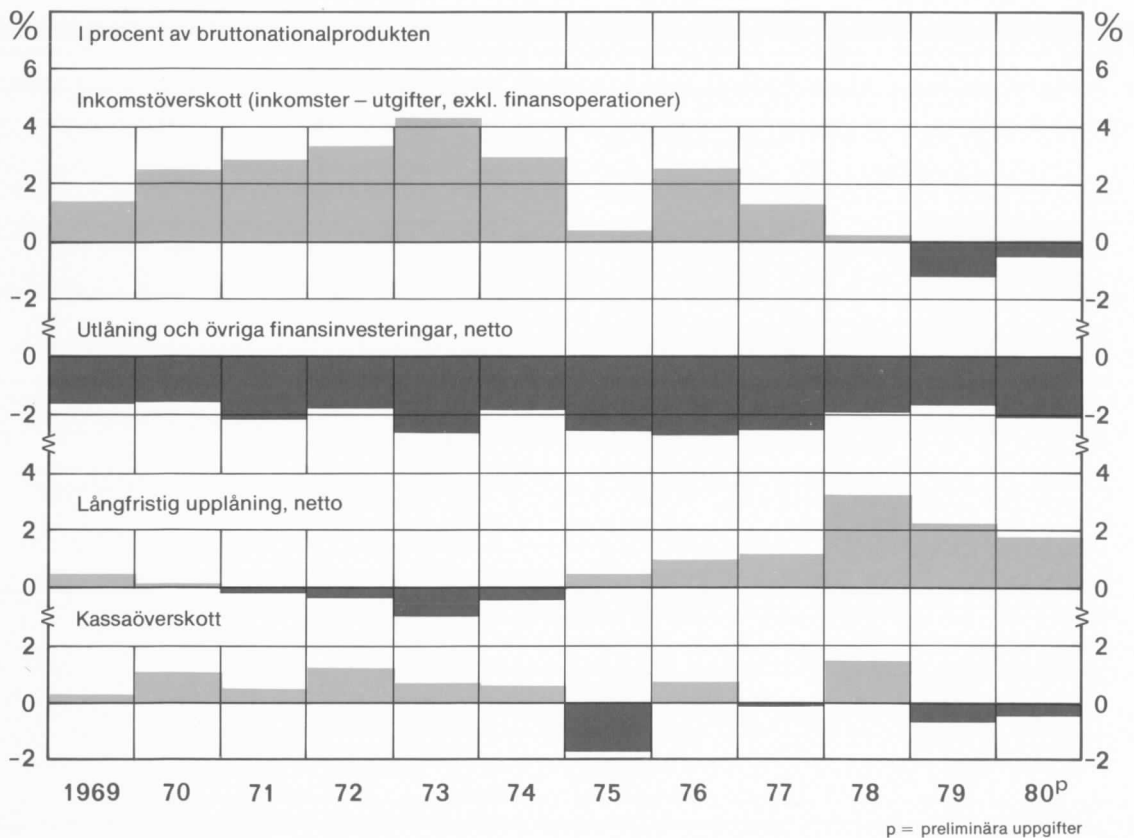
Hushållssektorns finansiella ställning var i det närmaste oförändrad. Hushållens upplåning fortsatte att stiga i snabb takt. Fordringarna ökade dock lika snabbt som krediterna. Tidsdepositionerna gick upp med 16.5%. Placeringarna i aktier och obligationer växte emellertid långsammare än tidigare, vilket var en följd av åtstramningen på finansieringsmarknaden.

Att finansieringsöverskottet inom den offentliga sektorn ökade berodde främst på att statshushållningens underskott sjönk. Kommunernas finansieringsställning var jämförelsevis lätt ända till slutet av året, då utbetalningen

av skatteåterbäringarna minskade deras finansieringsfordringar. Statens utlåning och andra finansinvesteringar belöpte sig till 3.8 mrd mk och bruttofinansieringsbehovet till 5.2 mrd mk exklusive en överföring av 0.5 mrd mk till statens konjunkturfond. Staten upptog 1.8 mrd mk i utländska lån, vilket var 0.8 mrd mk mindre än 1979. Statens inhemska upplåning steg däremot klart eller till 3.1 mrd mk. Statens kortfristiga finansieringsfordringar förblev i det närmaste oförändrade (figur 7).

Nettoimporten av långfristigt kapital blev endast 0.4 mrd mk. Kortfristigt kapital importerades emellertid till ett värde av 5.6 mrd mk och Finlands Banks valutareserv växte med 1 mrd mk. I motsats till förhållandet under de närmast föregående åren orsakade de utländska

Figur 8.
STATENS KASSAHUSHÅLLNING

kapitalrörelserna inte några nämnvärda störningar på den inhemska finansieringsmarknaden. Statshushållningen hade en lättande effekt på penningmarknaden ända fram till hösten, men mot slutet av året blev verkan den motsatta och statens kassareserver steg till samma nivå som i början av året. Bankernas utlåningsökning tilltog ända till mitten av 1980. För hela året ökade bankernas krediter till allmänheten med 19%, vilket var fyra procentenheter mera än inlåningstillväxten (figur 8). Bankerna finansierade största delen av utlåningsöverskottet med kortfristigt utländskt ka-

pital. Även de andra finansieringsinstitutens krediter ökade relativt kraftigt. Fastän tillväxten i statens utlåning och i företagens direkta utländska upplåning blev klart mindre, steg det totala kreditbeståndet¹ med närmare 17%, mot 11 % år 1979.

¹ Av företagens, hushållens och kommunernas totala kreditbestånd härstammade inemot hälften från depositionsbankerna, omkring en fjärdedel från andra finansieringsinstitut, en knapp femtedel från utlandet (exkl. krediter förmedlade av finansieringsinstitut) och ungefär en tiondedel från staten.

CENTRALBANKSPOLITIKEN

Centralbankspolitiken var under 1980 klart stramare än året innan. Finlands Bank skärpte under året villkoren för bankernas centralbanksfinansiering för att begränsa den inhemska efterfrågetillväxten och sålunda dämpa inflationen och hålla underskottet i bytesbalansen på en rimlig nivå. I syfte att minska det inflationstryck som stegringen i utrikeshandelspriserna orsakade höjde banken markens yttre värde i mars; 1979 hade markens yttre värde höjts två gånger. Härigenom skapades samtidigt förutsättningar för en produktions- och sysselsättningsfrämjande ekonomisk politik som skulle kunna lindra den recession som var att vänta 1981 —1982.

PENNINGPOLITIKEN

Huvuddragen i penningpolitiken

Störningarna från den internationella valuta- och kapitalmarknaden via de kortfristiga kapitalrörelserna har under de senaste åren ökat i styrka på grund av snabba omslag i kursförväntningarna och fluktuationer i ränteskillnaderna. Detta liksom växlingarna i statens kassaställning har försvårat regleringen av penningmarknaden. Under 1980 var störningarna på penningmarknaden inte lika kraftiga som under de närmast föregående åren. Ett bibehållande av den penningpolitiska kursen krävde emellertid att avvägningen mellan de penningpolitiska medlen justerades rätt ofta, och ibland t.o.m. i konträrt motsatt riktning.

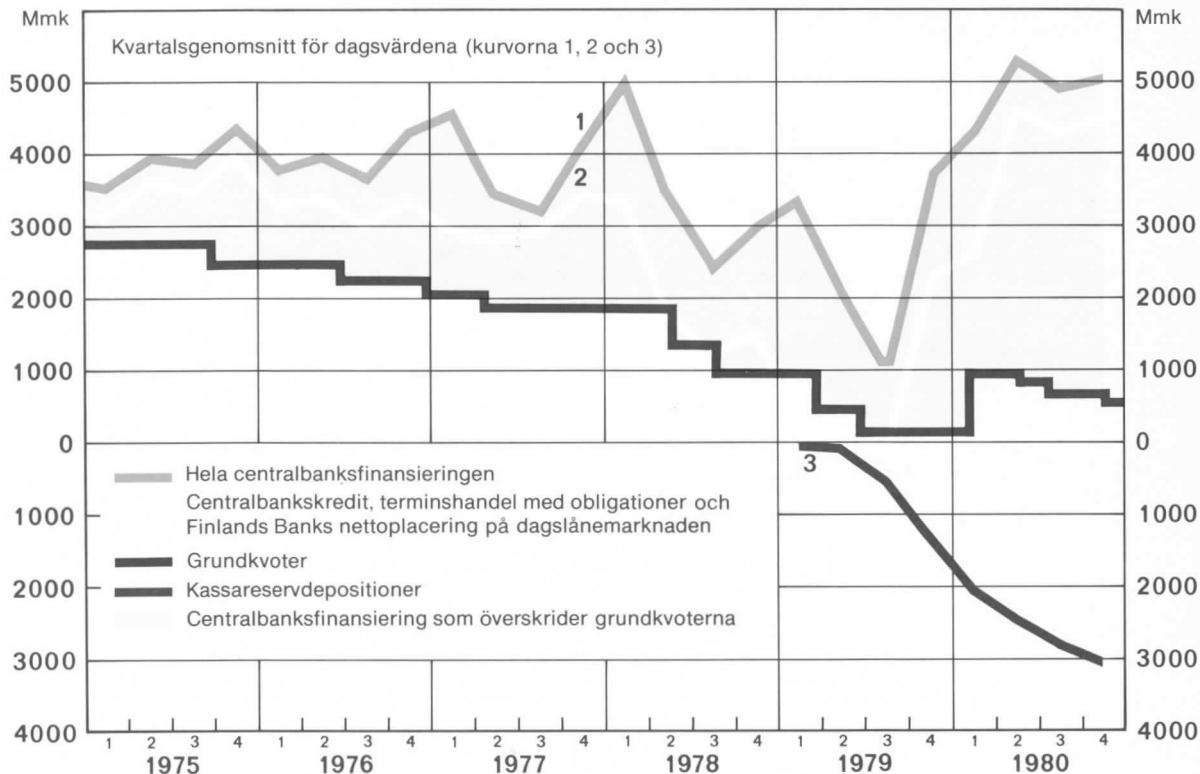
Till följd av den snabba tillväxttakten i bankernas centralbanksfinansiering mot slutet av 1979 ansåg Finlands Bank det nödvändigt att revidera det penningpolitiska regleringssystemet. Vid ingången av februari ändrades villkoren för centralbanksfinansieringen så att tyngdpunkten kom att ligga på differentieringen av

tilläggsräntan på dagslån. Genom reformen skulle bankernas genomsnittliga kostnader för centralbanksfinansieringen i någon mån kunna sänkas, samtidigt som marginalkostnaderna för finansieringen klart steg i synnerhet för de banker som relativt sett utnyttjade mycket centralbanksfinansiering. Målet var att bevara penningpolitikens styreffekt även då konkurrensen mellan bankerna skärptes. De kortfristiga valutarörelserna medförde dock en del tillfälliga svängningar på penningmarknaden, vilka inte helt kunde neutraliseras med penningpolitiska medel.

Den 1 februari verkställdes en allmän räntehöjning. Avsikten var bl.a. att minska skillnaden mellan inhemska och utländska räntor och på så sätt dämpa de valutarörelser ränteskillnaden gav upphov till. Höjningen anslöt sig till de penning- och valutapolitiska åtgärder som vidtogs för att stärka förutsättningarna för inflationsbekämpandet.

I mars justerades de kreditpolitiska direktiven till bankerna. Enligt de nya direktiven skulle penninginstituten bromsa upp tillväxten i sin

Figur 9.
AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSFINANSIERING OCH BANKERNAS KASSARESERV-
DEPOSITIONER

utlåning genom att omedelbart strama åt kreditpolitiken. Redan dessförinnan hade Finlands Bank uppmanat penninginstituten att i sin finansiering förhålla sig återhållsamt till grundande av nya sågar och gamla sågars kapacitetsutvidgningar. Penninginstitutens kassareservskyldighet höjdes också under vårens lopp.

För att hålla tillbaka kreditexpansionen och inflationen stramade banken åt villkoren för centralbanksfinansieringen vid början av juni; bankernas kvoter för centralbankskredit till grundränta sänktes och tilläggsränteskalan för dagslån skärptes. Vidare meddelade Finlands Bank att kreditgivningen inom ramen för finansieringsarrangemanget för inhemska leveranser selektivt skulle begränsas.

Uppgången i valutareserven åstadkom jämte

underskottet i statshushållningen en kännbar lättnad i bankernas ställning under sommaren. Villkoren för centralbanksfinansieringen skärptes därför den 1 augusti. Samtidigt höjdes kassareservskyldigheten med det maximibelopp avtalet medgav. Genom dessa åtgärder skulle man nå den stramhet på penningmarknaden som eftersträvats redan i junidirektiven.

Villkoren för centralbanksfinansieringen justerades ånyo vid ingången av oktober, då penningmarknaden delvis på grund av säsongvariationerna blev stramare. Syftet var att anpassa tilläggsränteskalan för dagslån till säsongvariationerna utan att ändra på den penningpolitiska grundlinjen.

Penninginstituten fick i november nya direktiv om riktlinjerna för kreditpolitiken. I direktiven

förutsattes sträng gallring av alla kreditansökningar. Vid början av december reducerades summan av bankernas kvoter, och i december beslöt Finlands Bank dessutom att temporärt sänka kvoterna för januari 1981. Besluten syftade till att säkra att det strama greppet om bankernas utlåning bevarades oberoende av den säsongmässiga nedgången i centralbanksfinansieringen.

Kvotpolitiken

Affärsbankernas sammanlagda kvoter för centralbankskredit till grundränta höjdes vid början av februari från 200 Mmk till 1 000 Mmk (figur 9). Höjningen var ett led i den samtidiga reformen av hela systemet för centralbanksfinansieringen. Kvoterna avsåg alltså månadsmedeltal och en affärsbanks checkräkningskredit per dag fick vara högst 1.3 gånger kvoten. Tidigare hade motsvarande koefficient varit 2.5.

Vid början av juni sänkte Finlands Bank summan av kvoterna med 100 Mmk till 900 Mmk för att bromsa tillväxten i bankernas utlåning.

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSKREDITKVOTER 1980, MMK

	1.7.1979 — 31.1.1980	1.2.1980 — 31.5.1980	1.6.1980 — 31.7.1980	1.8.1980 — 30.11.1980	1.12.1980 — 31.12.1980
ACA	41.8	209.0	188.1	146.3	125.4
FBF	45.4	227.0	204.3	158.9	136.2
HAB	11.0	55.0	49.5	38.5	33.0
KOP	49.4	247.0	222.3	172.9	148.2
SCAB	51.0	255.0	229.5	178.5	153.0
ÅAB	1.4	7.0	6.3	4.9	4.2
Summa	200.0	1 000.0	900.0	700.0	600.0

Dagslånemarknaden

På dagslånemarknaden deltog liksom tidigare Finlands Bank samt de affärsbanker som var berättigade till centralbankskredit och Postbanken. Finlands Banks agerande på dagslånemarknaden bestämdes av den placeringsnorm som direktionen fastställt. Bankfullmäktige

På grund av den lättnad som de kortfristiga kapitalrörelserna åstadkom i affärsbankernas centralbanksställning sänktes kvotsumman vid ingången av augusti med ytterligare 200 Mmk till 700 Mmk.

I avsikt att förhindra en säsongmässig lättnad på penningmarknaden justerade Finlands Bank kvoterna två gånger till mot slutet av året; den 1 december sänktes de till 600 Mmk, och i slutet av december beslöt banken att för januari 1981 sänka dem med 10%. Lättande på penningmarknaden verkade också de räntefria kontantmedelskrediter som Finlands Bank började bevilja bankerna den 17 november i syfte att undvika onödig behandling och transport av kontanter. En banks kontantmedelskredit kunde vara högst lika stor som behållningen av kontanta medel i bankens kassa.

För att kunna sköta de dagliga fluktuationerna i sin likviditet hade Postbanken 1979 beviljats rätt till en checkräkningskredit på 50 Mmk till grundränta. Villkoren för denna bibehölls oförändrade under 1980. Fördelningen av rätten att utnyttja centralbankskredit mellan de olika bankerna ändrades inte heller under året.

förlängde i november räntebetalingstillståndet för dagslånemarknaden, vilket annars hade löpt ut den sista december. I motsats till tidigare var beslutet inte tidsbegränsat utan är i kraft tillsvidare.

I samband med reformen av systemet för affärsbankernas centralbanksfinansiering vid

AFFÄRSBANKERNAS DAGSLÄNERÄTT 1980, MMK

	1.1.1980 — 31.1.1980	1.2.1980 — 31.5.1980	1.6.1980 — 31.7.1980	1.8.1980 — 30.9.1980	1.10.1980 — 31.11.1980	1.12.1980 — 31.12.1980
ACA	1 254.0	1 045.0	940.5	585.2	731.5	627.0
FBF	1 362.0	1 135.0	1 021.5	635.6	794.5	681.0
HAB	330.0	275.0	247.5	154.0	192.5	165.0
KOP	1 482.0	1 235.0	1 111.5	691.6	864.5	741.0
SCAB	1 530.0	1 275.0	1 147.5	714.0	892.5	765.0
ÅAB	42.0	35.0	31.5	19.6	24.5	21.0
Dagslån utan tilläggs- ränta, summa	6 000.0¹	5 000.0	4 500.0	2 800.0	3 500.0	3 000.0
Ytterligare dagslån med 4% tilläggsränta, summa	—	3 000.0	2 700.0	2 100.0	2 100.0	1 800.0
Nedre gräns för dagslån med 8 eller 10% tilläggsränta,² summa	—	8 000.0	7 200.0	4 900.0	5 600.0	4 800.0

¹ Maximibelopp av dagslån. Överskridande krediter krävde terminshandel med obligationer.

² Tilläggsräntan var 8% 1.2—31.5.1980 och 10% fr.o.m. 1.6.1980.

början av februari slopades de absoluta övre gränserna för affärsbankernas rätt till dagslån liksom deras möjlighet till terminshandel med obligationer. I stället infördes ett arrangemang, enligt vilket Finlands Bank på de dagslån som överstiger vissa gränser började debitera en stegvis växande tilläggsränta. Gränsen för dagslån utan tilläggsränta blev lika med kvoten för krediter till grundränta multiplicerad med fem. På den överskridande delen debiterades 4% i tilläggsränta. Om dagslånen emellertid var mera än åtta gånger kvoten utgjorde tilläggsräntan 8% på överskridningen. Såväl kvoterna som gränserna för dagslånen hänförde sig till månadsmedeltal. Om månadsmedeltalet av en banks dagslån överskred kvoten multiplicerad med åtta underställdes banken Finlands Banks likviditetsövervakning. Den rätt att uppta dagslån som beviljats Postbanken 1979, ändrades inte utan maximibeloppet hölls hela året vid 600 Mmk.

På grund av de strukturella reformerna den 1 juli 1979 och den 1 februari 1980 har dagslånen blivit en allt viktigare form av centralbanksfinansiering. Dagslånemarknaden har dessutom alltjämt en central uppgift i skötseln av de likviditetsfluktuationer som statshushållningen ger upphov till. Systemet för central-

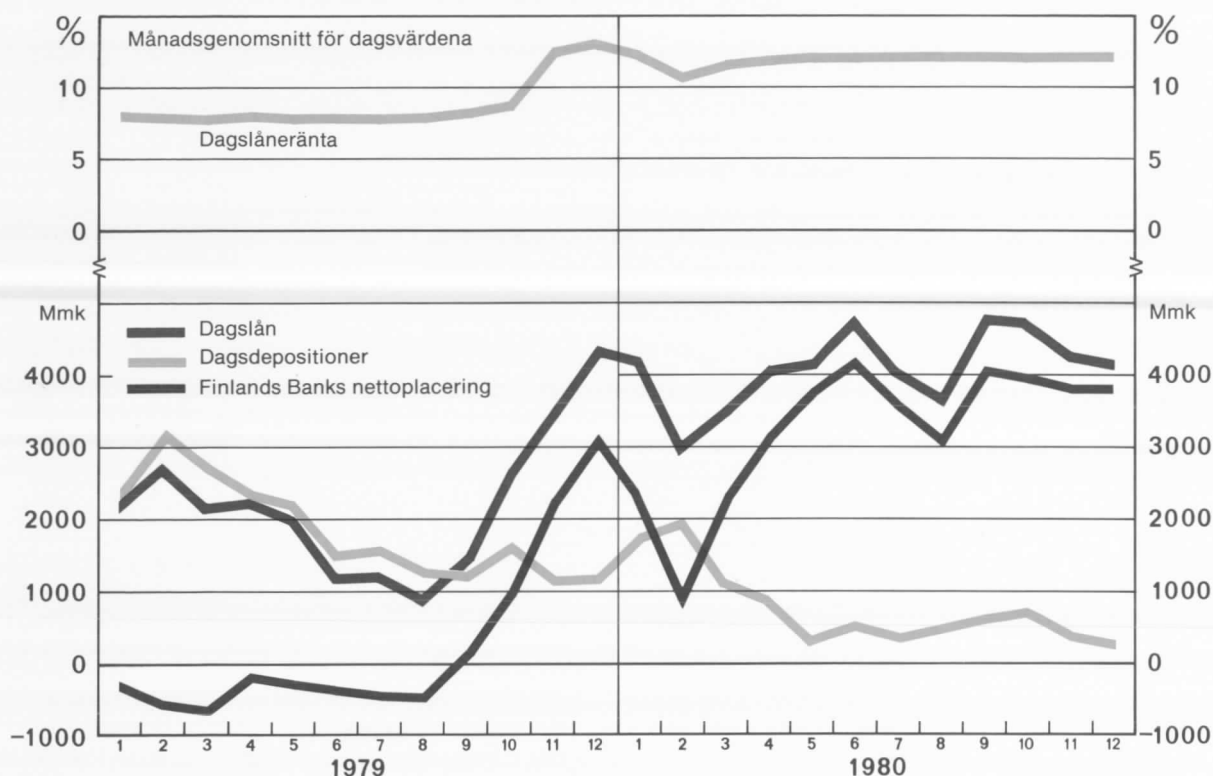
banksfinansieringen har genom reformerna förenklats tekniskt, då bankernas centralbanksfinansiering numera i sin helhet sker i form av kontokrediter.

I samband med kvotsänkningen i juni reducerades maximibeloppet av dagslån utan tilläggsränta, dvs. kvoten multiplicerad med fem, med 500 Mmk. Samtidigt skärptes tilläggsränteskalan för dagslån så, att den ränta som skulle debiteras på belopp högre än åtta gånger kvoten höjdes från 8 till 10%.

Vid kvotsänkningen den 1 augusti skärptes tilläggsränteskalan för dagslån ytterligare. På den del av dagslånen som överskred kvoten multiplicerad med fyra skulle 4% tilläggsränta debiteras. Om dagslånen var mera än sju gånger kvoten debiterades 10% i tilläggsränta på överskridningen. Beroende på säsongvariationerna återgick man dock vid ingången av oktober till de tidigare gränserna för tilläggsräntan, dvs. fem och åtta gånger kvoten. De kvotjusteringar som Finlands Bank fattade beslut om i slutet av 1980 sänkte gränserna för dagslånerätten i motsvarande mån.

Liksom kvotfördelningen var fördelningen bankvis av gränserna för tilläggsräntan på

Figur 10.
FINLANDS BANKS DAGSLÅNEMARKNAD

dagslån oförändrad under året, eftersom dagslånerätten var bunden vid kvoterna. Inte heller ändrades fördelningen av ränteutjämningsmedlen mellan de olika bankerna. Genom systemet med ränteutjämning nedbringades de räntekostnader som svängningarna i statshushållningens likviditet via dagslånemarknaden åsamkade affärsbankerna.

Samtidigt som grundräntan justerades den 1 februari höjdes den övre gränsen för dagslåneräntan från 24 till 24 $\frac{3}{4}$ %. I samband med reformen av systemet för centralbanksfinansiering fastställdes rätten att debitera tilläggsränta på dagslån så, att tilläggsräntan jämte dagslåneräntan skulle få stiga högst till den övre gränsen för dagslåneräntan.

Vid förlängningen av det räntebetalingstillstånd som ligger till grund för verksamheten

på dagslånemarknaden i november beslöt bankfullmäktige att dagslåneräntan fr.o.m. 1.1. 1981 kunde vara högst 15 procentenheter högre än den för tillfället gällande grundräntan. Den lägsta möjliga dagslåneräntan var grundräntan.

Räntan på dagslånemarknaden uppgick i januari till i genomsnitt närmare 13 % (figur 10 och tabell 8 i tabellbilagan). Genom reformen av systemet för centralbanksfinansiering vid början av februari ändrades dagslåneräntans karaktär; efter det att tilläggsräntorna på dagslån införts avspeglade räntan inte längre priset för marginalfinansiering. I februari sjönk dagslåneräntan till i genomsnitt 11 %. Den steg igen under vårens lopp till 12.5 % och hölls på denna nivå resten av året. Finlands Bank hade hela året placeringar på dagslånemarknaden. Då efterfrågan på dagslån avtog i februari och

under sommaren återspeglade detta tillväxten i den kortfristiga kapitalimporten. Utbudet av dagsdepositioner minskade under året beroende på att de kortfristiga svängningarna i statshushållningens likviditet i allt större omfattning sköttes genom depositionsbevis.

Efterfrågan på dagslån utgjorde under året i genomsnitt 4 181 Mmk och utbudet av dagsdepositioner 868 Mmk. Den genomsnittliga dagslåneräntan var 12.4% och låntagarnas genomsnittsränta efter det att ränteutjämning företagits 12.1%.

Medelräntan på hela centralbanksfinansieringen var under verksamhetsåret 12.4% (tabell 7). Medelräntan innefattar förutom räntan på centralbankskrediten även affärsbankernas nettokostnader för användningen av dagslåne marknaden och kursdifferenserna vid terminshandel med obligationer. Ett år tidigare hade motsvarande ränta varit 9.0%. Skillnanden mellan medelräntan på centralbanksfinansieringen och den genomsnittliga grundräntan växte från 1.4 procentenheter 1979 till 3.2 procentenheter 1980.

Kassareservdepositionerna

I mars 1979 hade Finlands Bank ingått ett kassareservavtal med penninginstituten. Finlands Bank höjde i februari den depositions-skyldighet bankerna enligt kassareservavtalet hade till 3.4% av inlåningen vid slutet av februari, mot tidigare 3.2%. I mars höjdes kassareservskyldigheten till 3.6% och i april till 3.8%. I samband med kvotsänkningarna den 1 augusti och den 1 december höjdes kassareservskyldigheten med det högsta tillåtna talet så att den vid årets utgång utgjorde 4.6% av inlåningen. Depositionsskyldighetens övre gräns är enligt kassareservavtalet 5%.

Vid årets utgång uppgick kassareservdepositionerna, beräknade på basen av inlåningen vid slutet av november, till 3 317 Mmk. Under 1980 uppbars 1 553 Mmk i kassareservdepositioner.

Räntepolitiken

Den 1 februari verkställdes en allmän höjning av räntenivån. Finlands Banks grundränta steg från 8 ½ till 9 ¼% samt den övre gränsen för Finlands Banks övriga räntor från 9 ¾ till 10 ½% och den undre gränsen från 6 ¾ till 7 ½% (figur 11 A och tabell 5).

Penninginstituten förutsattes höja sina utlåningsräntor i motsvarande mån och den övre gränsen för dessa räntor höjdes från 11 ¾ till 12 ½%. Även inlåningsräntorna justerades uppåt med ¾ procentenheter för alla andra konton utom checkräkningar och postgirokonton.

Under 1980 tillämpades följande räntor på inlåningen:

	1.11.1979 — 31.1.1980 %	1.2.1980 — %
36 månaders premie- och skatte- lätnadsdepositioner ¹	9.00	9.75
24 månaders tidsbundna depositioner	8.25	9.00
12 månaders tidsbundna depositioner	7.00	7.75
6 månaders tidsbundna depositioner	5.50	6.25
6 månaders depositioner med uppsägningstid	5.50	6.25
4—5 månaders depositioner med uppsägningstid	3.75	4.50
2—3 månaders depositioner med uppsägningstid	2.75	3.50
1 månads depositioner med uppsägningstid	1.75	2.50
Sparkonton och kapitalkonton ²	4.25	5.00
Bruksräkningar ^{2,3}	4.25	5.00
Checkräkningar och postgiro- konton ³	0	2.00

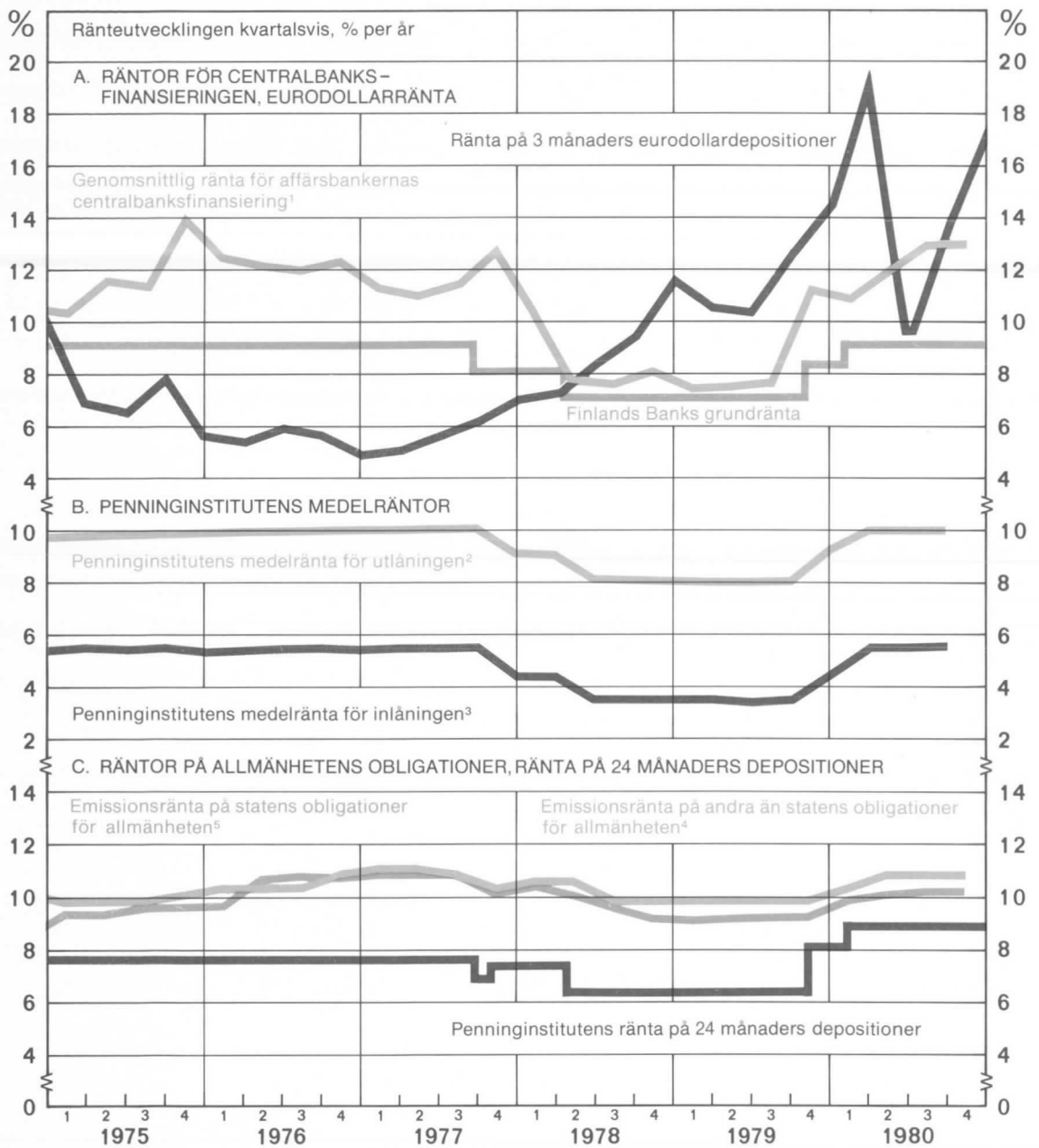
¹ Staten erlade ytterligare 1.25% per år i räntestöd för premie-depositionerna. Dessutom kunde deponenten vinna en spare-premie. Lagen tillämpas på depositioner, vilkas första insättning gjorts senast 31.3.1980. Under 1980 var det inte längre möjligt att göra skattelättnadsdepositioner.

² Fr.o.m. 1.11.1979 hade ränta erlagts endast för de dagar som inföll mellan valuteringsdagarna, vilka sålunda lämnades obeaktade.

³ Räntan beräknades på kalendermånadens längsta saldo.

Den kraftiga räntestegring på den internationella finansieringsmarknaden som inletts i slutet av 1979 fortsatte under början av 1980. På våren sjönk räntorna markant för att åter

Figur 11.
RÄNTOR

¹ Dagsvärdenas genomsnitt.

² Vägdd med lånesummorna.

³ Vägdd med depositionssummorna.

⁴ Vägdd med emissionerna.

⁵ Vägdd med försäljningen.

stiga mot slutet av året. Dollarkrediternas ränte-utveckling framgår av figur 11 A.

Medelräntan på penninginstitutens utlåning (figur 11 B) uppgick vid slutet av året till 10.18 % mot 9.42 % ett år tidigare. Medelräntans utveckling påverkades alltjämt av Finlands Banks direktiv från 1978 om en systematisk sänkning av medelräntan på utlåningen.

Medelräntan på penninginstitutens inlåning

(figur 11 B) var vid årets slut 5.70 % eller 1.07 procentenheter högre än vid föregående årsskifte. Räntedifferensen utgjorde alltså 4.48 procentenheter mot 4.79 procentenheter ett år tidigare.

Räntorna på nya obligationslån för allmänheten steg en aning under året. Emedan räntorna var fasta återspeglade de emellertid inte till fullo höjningarna av den allmänna räntenivån mot slutet av 1979 och vid början av februari 1980.

DE VÄGDA MEDELRÄNTORNA PÅ PENNINGINSTITUTENS UTLÅNING OCH INLÅNING SAMT RÄNTEDIFFERENSERNA VID SLUTET AV 1979 OCH 1980, %

	31.12.1979			31.12.1980		
	Ut-låning	In-låning	Ränte-differens	Ut-låning	In-låning	Ränte-differens
Postbanken	9.19	3.30	5.89	9.83	4.73	5.10
Affärsbankerna	9.06	4.55	4.51	9.83	5.63	4.20
Sparbankerna	9.80	5.05	4.75	10.57	6.03	4.54
Andelsbankerna	9.79	4.97	4.82	10.56	5.92	4.64
Samtliga penninginstitut	9.42	4.63	4.79	10.18	5.70	4.48

De kreditpolitiska direktiven

I mars 1980 justerade Finlands Bank sina kreditpolitiska direktiv från november föregående år. Härvid framhölls det att högkonjunkturen visat sig vara kraftigare och långvarigare än beräknat. Risker för konkurrenskraftsförsvagande pris- och kostnadsglidningar till följd av efterfrågetrycket hade ökat och den snabba tillväxten i bankernas utlåning förvärrade ytterligare situationen.

Enligt direktiven måste penninginstitutet avsevärt dämpa sin kreditökning för att inflationen skulle kunna hållas under kontroll och underskottet i bytesbalansen begränsas. I synnerhet måste tillväxten av personliga krediter bromsas. Förverkligandet av investeringar borde uppskjutas till 1981 och krediter avsedda att täcka företagets behov av driftskapital skulle dimensioneras så att endast normal verksamhetsnivå tryggades.

I november gavs nya kreditpolitiska direktiv,

i vilka det konstaterades att produktionskapacitetens utnyttjandegrad i Finland alltjämt var hög och investeringsverksamheten livlig fästän de internationella konjunkturerna märkbart hade försvagats. De främsta målen för centralbankspolitiken under den närmaste tiden ansågs vara att bekämpa inflationen och reducera underskottet i bytesbalansen.

Det betonades att penninginstitutet måste få tillväxten i kreditbeståndet att sakta av och inrikta sig på att inte öka användningen av centralbanksfinansiering under 1981. Det var dessutom nödvändigt att pressa ned öknings-takten för den utlåning som baserar sig på kortfristig utländsk upplåning.

Dessa mål förutsatte att penninginstitutet underkastade alla kreditansökningar en sträng gallring. Nya krediter kunde beviljas närmast för lönsamma produktiva investeringar. I direktiven konstaterades dessutom att den penningpolitiska linjen ytterligare måste skärpas, ifall inte tillräckligt stöd i bekämpandet av

balansrubbningsarna i ekonomin skulle fås från andra ekonomisk-politiska sektorer.

Utlåtanden om obligationslån

Finlands Bank gav under året statsrådet 35 utlåtanden om privata obligationslån. Samtliga lån fick ett tillstyrkande utlåtande och statsrådet beviljade emissionstillstånd för dem alla. Lånens sammanlagda nominella värde utgjorde 1 451 Mmk, vilket var 213 Mmk mindre än ett år tidigare. Att den långfristiga kreditfinansieringen minskade berodde framför allt på att behovet att finansiera kraftverksinvesteringar med nya obligationslån avtog.

Av obligationslånen emitterades 21 av privata hypoteksinrättningar, 11 av industri- och kraftbolag och tre av utvecklingskreditinstitut. Det sammanlagda nominella värdet av de privata hypoteksinrättningarnas emissioner uppgick till 1 062 Mmk eller 22 Mmk mindre än 1979. Industrins och kraftbolagens sammanlagda emissioner belöpte sig till 324 Mmk. Beloppet av utvecklingskreditinstitutens emissioner steg till 65 Mmk. Hypoteksinrättningarnas och utvecklingskreditinstitutens lån var alltjämt i främsta rummet avsedda för finansiering av näringslivets och kommunernas produktiva investeringar och bostadsproduktionen.

Det sammanlagda nominella värdet av de nio privata obligationslån som var avsedda för allmänheten uppgick till 483 Mmk och de löpte med en fast ränta om 10.5 eller 11 %. Beloppet var en aning mindre än året innan. Lånen för andra än allmänheten hade ett sammanlagt nominellt värde om 968 Mmk; räntan varierade mellan 7.75 och 11.25 % främst beroende på låneperiodens längd. En del av dessa lån löpte med rörlig ränta.

Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna

Transaktioner med depositionsbevis mellan Finlands Bank och staten användes under året

ofta som penningpolitiskt instrument. Beloppet av utelöpande depositionsbevis utgjorde 1 700 Mmk vid årets början och var störst eller 3 340 Mmk i mars. Under senare halvåret sjönk deras belopp för att vid årets slut uppgå till 1 900 Mmk. Räntan på depositionsbevisen höjdes den 1 februari lika mycket som grundräntan.

Den offentliga sektorns tidsbundna depositioner i Finlands Bank växte med allt som allt 204 Mmk. Statens konjunkturfondsdepositioner ökade med 503 Mmk till 545 Mmk på grund av räntor och en överföring till statens konjunkturfond vid slutet av året. Med stöd av ett statsrådsbeslut började staten den 1 oktober av företagen uppbära konjunkturdepositioner, vilka skulle insättas i Finlands Bank. Vid årsskiftet hade 37 Mmk inlutit i konjunkturdepositioner. Den offentliga sektorns kapitalimportdepositioner, som vid början av verksamhetsåret hade utgjort 339 Mmk, lyftes i sin helhet under året.

Företagssektorns tidsbundna depositioner ökade med 575 Mmk till 978 Mmk. Kapitalimportdepositionerna uppgick vid slutet av året till 83 Mmk eller 171 Mmk mindre än vid årets början. Exportdepositionerna, som med stöd av ett statsrådsbeslut uppbars av företagen fr.o.m. den 1 juni 1980, belöpte sig vid utgången av året till 110 Mmk. På depositionerna, som insattes i Finlands Bank, erlades enligt Finlands Banks beslut en årlig ränta 3 procentenheter under grundräntan vid motsvarande tidpunkt — minst dock 5 % såsom lagen om exportdeposition förutsätter.

Statsrådet förlängde i april det specialtillstånd enligt vilket investeringsreserveringarna får vara högst 70 % av företagets vinst för räkenskapsperioden, till utgången av året. I oktober beslöt statsrådet att förlänga tillståndet ända till slutet av mars 1981. Bankfullmäktige beslöt att i motsvarande mån förlänga den period för vilken investeringsdepositionerna i Finlands Bank kunde göras mot en högre ränta än den i lagen fastställda minimiräntan. Under redogörelseåret var räntan på de investeringsdepo-

sitioner som baserade sig på investeringsreserveringar gjorda 15.11.1979 eller därefter, 1 ½ procentenhet lägre än Finlands Banks grundränta. På de övriga investeringsdepositionerna erlades lagstadgad minimiränta eller hälften av grundräntan. Investeringsdepositionerna ökade med 537 Mmk och uppgick vid årets utgång till 669 Mmk.

De särskilda finansieringsarrangemangen

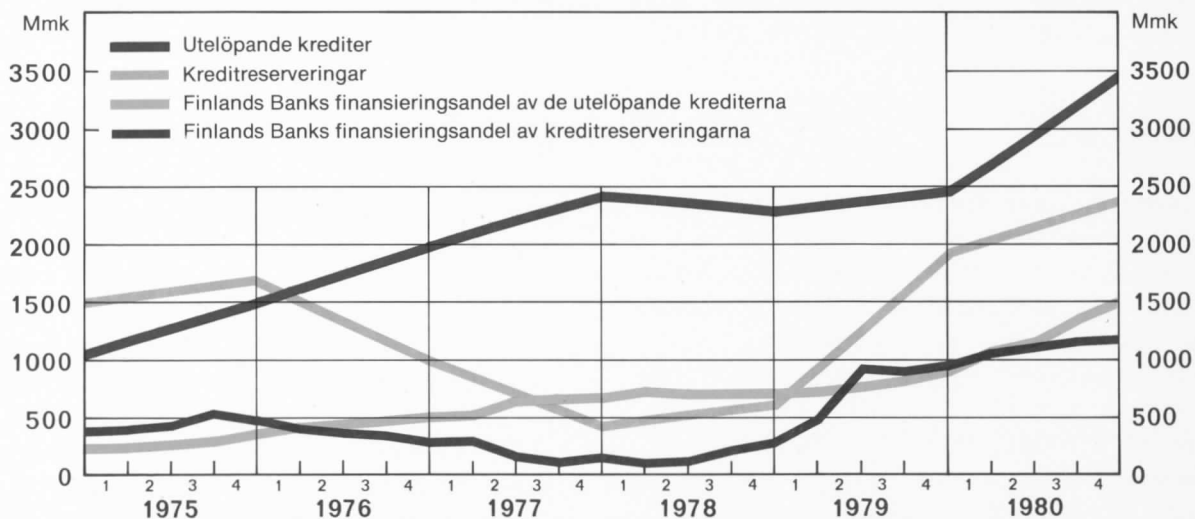
Villkoren för de finansieringsarrangemang som gäller inhemska leveranskrediter (s.k. KTR-krediter), nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter preciserades till vissa delar under året. Dessutom höjdes räntan för dessa specialkreditarrangemang vid ingången av februari lika mycket som grundräntan. Finlands Banks andel av finansieringsarrangemangens sammanlagda kreditbestånd var vid årets slut 3 087 Mmk eller 40 % större än ett år tidigare.

Inom ramen för finansieringsarrangemanget för inhemska leveranser finansieras den inhemska industrins leveranser av kapitalvaror till inhemska beställare. Genom arrangemanget

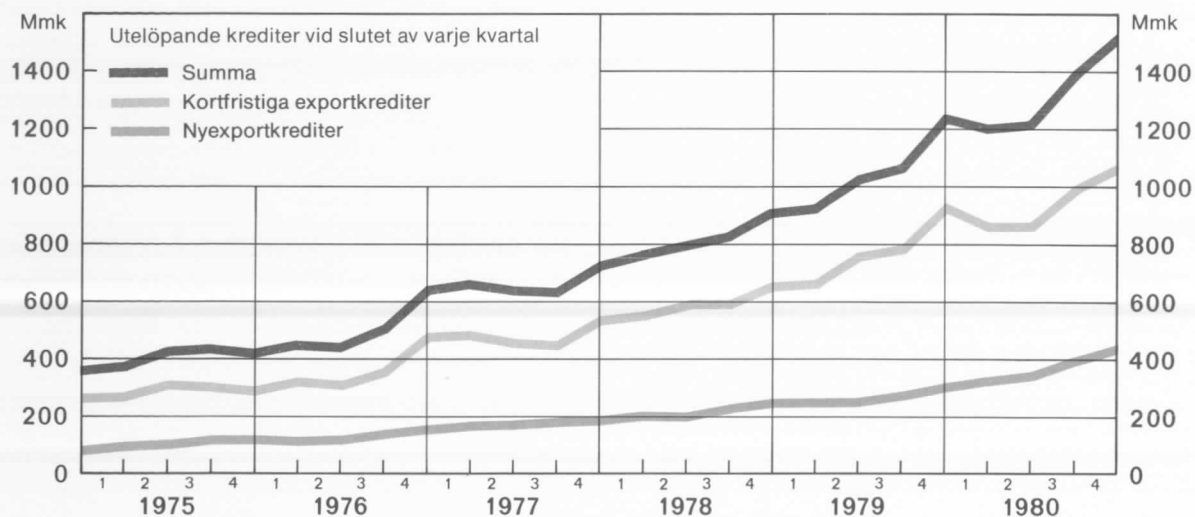
skall de finländska företagen på den inhemska marknaden garanteras lika goda finansiella konkurrensvillkor som de utländska tillverkarna. I finansieringsarrangemanget deltar Finlands Bank, affärsbankerna och Postbanken. Vid ingången av februari steg räntan på krediterna i samma mån som grundräntan eller till 9 ¼ %. Finlands Banks andel av den kreditfinansierade delen av köpeskillingen bibehölls vid 50 %.

På grund av den fortsatt livliga investeringsverksamheten reserverades under året inhemska leveranskrediter till ett belopp av 2 321 Mmk, vilket var ungefär lika mycket som föregående år. Den största andelen av reserveringarna representerades alltså av maskiner till skogsindustrin, med 56 %, och fartyg, med 19 %. Vid årets slut uppgick kreditreserveringarna till 2 421 Mmk (figur 12). Det sammanlagda beloppet av de krediter som lyftes under året var 1 869 Mmk eller dubbelt större än ett år tidigare. Hela kreditbeståndet uppgick vid utgången av 1980 till 3 501 Mmk eller 1 010 Mmk mera än vid föregående årsskifte. Härav utgjorde Finlands Banks finansieringsandel 1 561 Mmk.

Figur 12.
FINANSIERING AV INHEMSKA LEVERANSER

Figur 13.
FINANSIERING AV NYEXPORTKREDITER OCH KORTFRISTIGA EXPORTKREDITER

Med nyexportkrediter finansieras det tilläggsbehov av driftskapital under tillverkningstiden som beror på småindustrins och den medelstora industrins exportökning. De finansierande bankernas ränta på nyexportkrediterna höjdes vid början av februari till 8 ½ %. Kreditbeståndet för nyexportkrediterna steg 1980 med 44 % för att vid slutet av året uppgå till 449 Mmk (figur 13). Textil-, beklädnads- och läderindustrins andel av kreditbeståndet var 32 %, metall- och verkstadsindustrins 27 % och pälsdjursfarmernas 11 %. Nyexportkrediter utnyttjades vid årets slut av 1 883 företag, av vilka 1 210 var pälsdjursfarmer.

Finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter är avsett för finansiering av sådana högst 24 månaders exportkrediter, som beviljats den utländska köparen i samband med export som skall betalas i konvertibel valuta. Den ränta som för finansieringen debiterades företagen höjdes vid den allmänna räntehöjningen den 1 februari till 8 ½ % för exportleveranser med en betalningstid av högst 12 månader och till 9 % då betalningstiden överstred 12 månader.

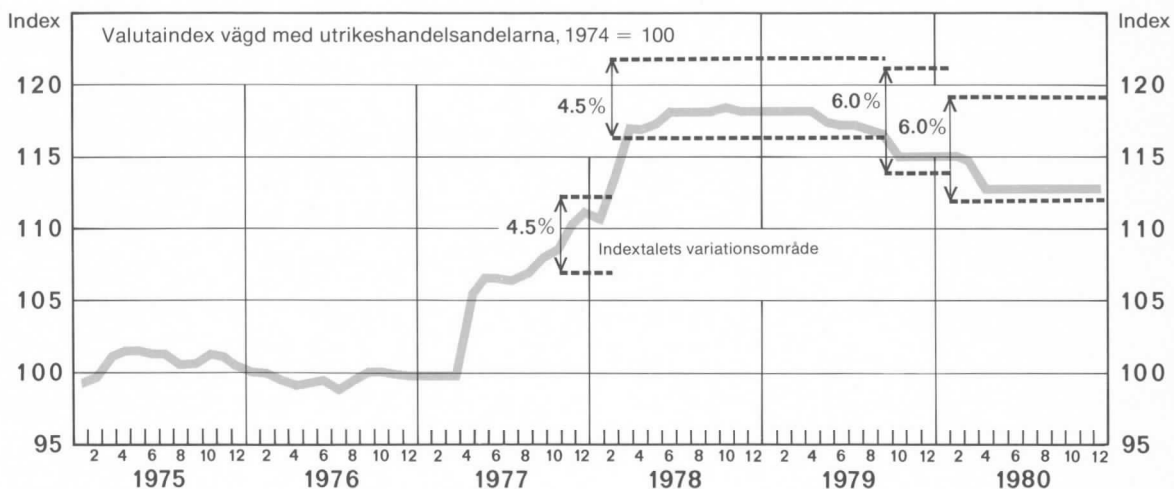
Kreditbeståndet för finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter, inkl. krediter till factoringbolag, växte under året med 15 % till 1078 Mmk (figur 13). Uppgången i kreditbeståndet skedde under senare halvåret, då ränteskillnaden mellan inhemsk och utländsk finansiering ånyo ökade kännbart. Av hela kreditbeståndet representerade verkstadsvaruindustrin 44 %, textil-, beklädnads- och läderindustrin 14 % och metallindustrin 12 %. Finansieringen utnyttjades vid årets utgång av 697 företag.

VALUTAPOLITIKEN

Utvecklingen på den internationella valuta- och finansieringsmarknaden

Den internationella valuta- och finansieringsmarknaden var under 1980 i likhet med tidigare år instabil och kurserna för flertalet viktigare valutor fluktuerade kännbart. Osäkerheten på marknaden var framför allt en följd av de snabba och stora förändringarna i räntenivån för dollarn. Dessa berodde i sin tur i huvudsak på den

Figur 14.
FINLANDS BANKS VALUTAINDEX

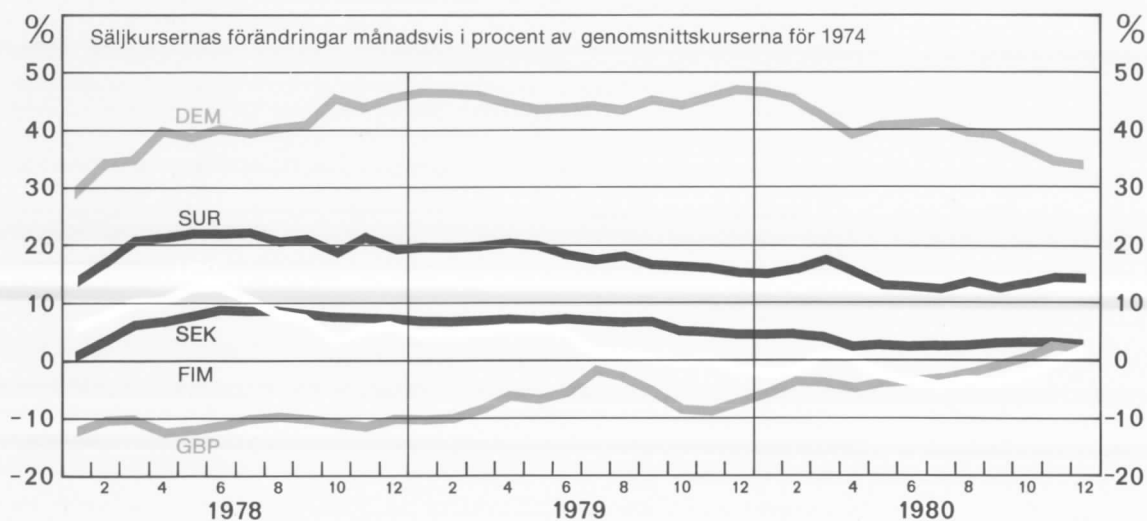
nya penningpolitiska kurs Förenta staterna slagit in på slutet av 1979.

Vid ingången av året var de amerikanska bankernas primärränta, dvs. den kortfristiga utlåningsränta som de debiterade sina bästa kunder, 15 %. I april hade räntan stigit till hela 20 %. Därefter sjönk räntorna snabbt och på sommaren var denna grundränta när den var som lägst $10 \frac{3}{4}$ %. Under andra halvåret började räntenivån ånyo stiga och i december nådde grundräntan en ny toppnotering, nämligen $21 \frac{1}{2}$ %. På euromarknaden följde dollarräntan för depositioner rätt exakt denna utveckling. För de övriga viktigare eurovalutorna var räntesvingningarna mindre. Ränteskillnaderna mellan dollarn och andra valutor fluktuerade kraftigt. Vid slutet av året var euroräntan för D-marken 8 % och för schweizerfrancen 6 % (figur 16).

Variationerna i ränteskillnaderna hade så gott som hela året ett dominerande inflytande på valutakursernas utveckling. Andra faktorer såsom inflationstakten och handelsbalansutvecklingen var av avsevärt mindre betydelse än under tidigare år. Detta framgick bl.a. av att det

engelska pundet steg i värde, medan D-marken sjönk. Trots den snabba inflationstakten i Storbritannien förstärktes pundet under årets lopp med 7 % i förhållande till dollarn. Stöd hade pundet dels i den höga genomsnittliga räntenivån, dels i de växande brittiska oljeintäkterna. D-marken försvagades med 13 % gentemot dollarn även om inflationen var jämförelsevis svag i Västtyskland. Detta förklarades främst av den stora ränteskillnaden mellan marken och dollarn men också av den starka tillväxten i det tyska bytesbalansunderskottet. Inom det nya system med gemensamt flytande kurser som EG-länderna hade infört 1979 (EMS) befann sig D-marken tidvis i nedre delen av bandet, så att centralbanken blev tvungen att intervensera med ansenliga stödköp. Den schweiziska francen som i sin utveckling följde D-marken försvagades med 11 % i förhållande till dollarn. Den japanska yenen förstärktes mest eller med 15 % mot dollarn. Ett år tidigare hade den försvagats med hela 20 %. Höjande på yensens värde verkade den betydande retarderingen i den japanska inflationstakten och förbättringen av landets handelsbalans. Också de oljeproducerande länder-

Figur 15.
DE VIKTIGASTE VALUTORNAS KURSUTVECKLING GENTEMOT MÅRKEN

nas omfattande placeringar på den japanska marknaden stärkte yenens kurs.

Den markanta spekulativa stegring i guldpriset som inletts 1979 avstannade i början av 1980. Guldets pris var ännu i januari 840 dollar per uns men hade vid slutet av året fallit till 588 dollar per uns.

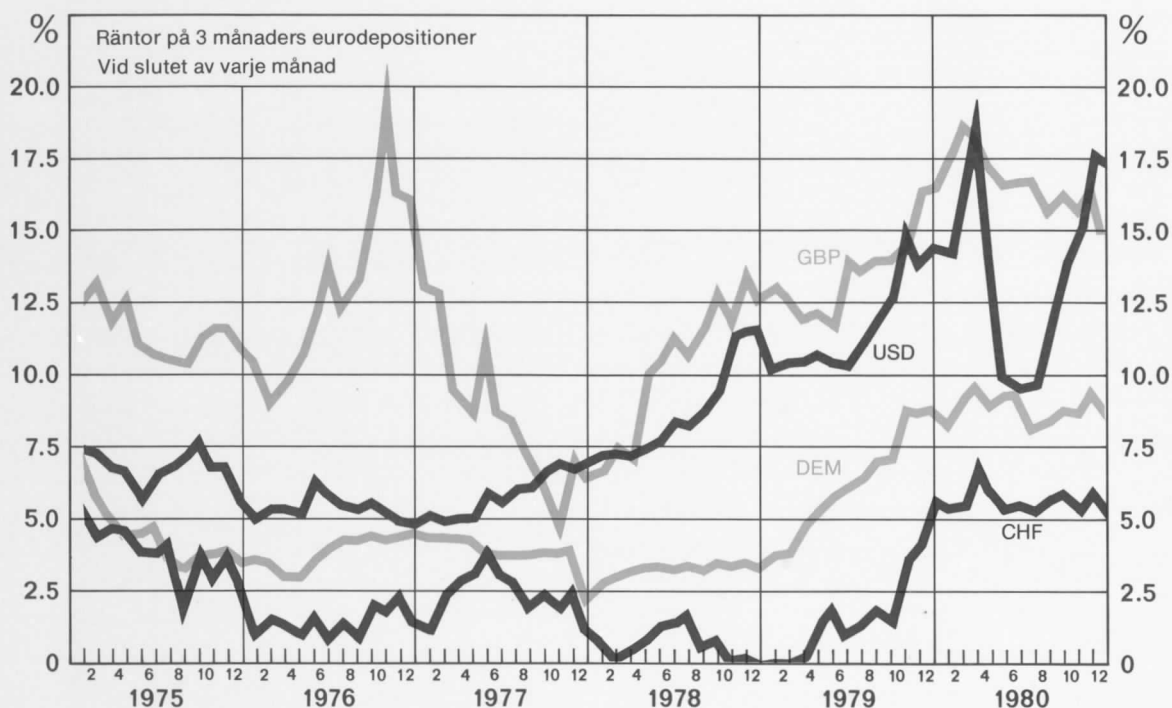
Trots de kraftiga svängningarna i dollarräntorna blev beloppet av offentliggjorda lån på den internationella finansieringsmarknaden nästan lika stort som ett år tidigare eller omkring 120 mrd dollar. Det faktiska lånebeloppet var ännu större beroende på att de bilaterala finansieringsarrangemangen tilltog under redovisningsåret. För flertalet industri- och utvecklingsländer ökade behovet av utländsk finansiering i hög grad. OECD-ländernas samlade bytesbalansunderskott uppgick under året till 70 mrd dollar och utvecklingsländernas till 50 mrd dollar. Underskotten utgjorde c. 7% och 3% av respektive ländergruppers sammanlagda bruttonationalprodukt. Under året efter den förra oljekrisen, dvs. 1974, hade motsvarande procenttal varit 6 och 5. OPEC-ländernas

bytesbalansöverskott växte till 120 mrd dollar, vilket innebar närapå en fördubbling sedan 1979.

De höga räntorna samt ränterörelserna minskade upplåningen på eurokreditmarknaden. Summan av offentliggjorda eurolån stannade vid omkring 78 mrd dollar eller 6% under siffran för föregående år. Det var de oljeimporterande utvecklingsländernas höga skuldsättningsgrad som började dra ned deras upplåning på euromarknaden. Detta återspeglades även i en skärpning av lånevillkoren för dessa länder. Utvecklingsländerna kunde emellertid täcka sina finansieringsbehov genom tidigare avtalade krediter som inte ännu lyfts och genom bilaterala finansieringsarrangemang. För industriländerna steg upplåningen däremot och lånevillkoren förbättrades t.o.m.

Oavsett marknadsläget fluktuationer blev de utländska obligationsemissionerna något större än året innan eller omkring 42 mrd dollar. Härav var eurobondlånens andel omkring 24 mrd dollar; mest ökade dollarbondlån med rörlig ränta. Den schweiziska, den västtyska

Figur 16.
EURODEPOSITIONERNAS RÄNTOR

och den japanska obligationsmarknaden bibehöll alla sin ställning som betydelsefulla kapitalkällor trots att de utländska emissionerna på dessa marknader avtog.

Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden

Den inhemska valutamarknaden var under 1980 mycket lugn och förändringarna i Finlands Banks konvertibla valuta-reserv små trots de yttre störningsmomenten. Minst eller 7 153 Mmk var den konvertibla reserven vid slutet av januari och störst eller 8 065 Mmk vid slutet av juli (figur 17).

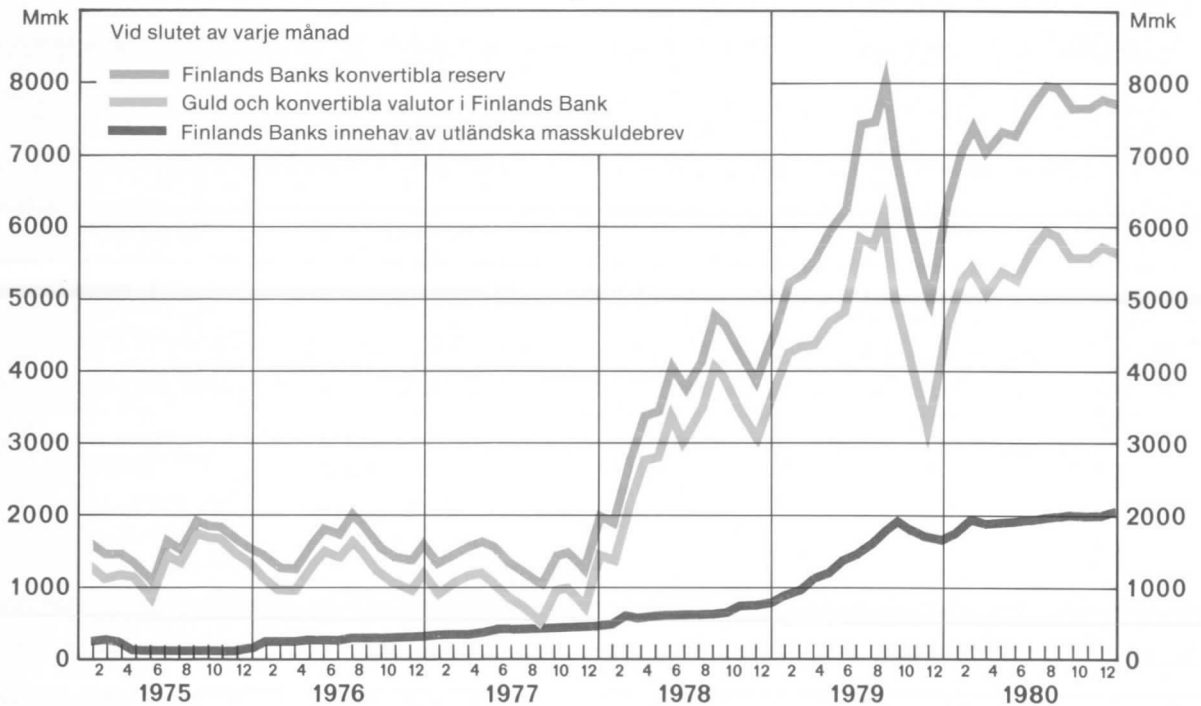
Förväntningarnas störande inverkan på den inhemska valuta- och penningmarknadens utveckling mildrades genom att intervallet för valutaindex gjordes lika stort i vardera rikt-

ningen. Statsrådet beslöt den 30 januari på framställning av Finlands Bank att sänka gränserna för indextalets variationsområde med c. 2%. De nya gränserna blev 112.0 och 119.0. Innan dess hade marginalerna varit 114.0 och 121.0. Själva valutaindexet bibehölls dock oförändrat eller på poängtalet 115.4.

För att dämpa det inhemska inflationstrycket, som orsakades av att import- och exportpriserna hela tiden steg i snabb takt, beslöt Finlands Banks direktion att den 25 mars sänka valutaindexet från poängtalet 115.4 till 113.1. På denna nivå låg månadsmedeltalet för index ännu vid utgången av 1980.

Under årets lopp fluktuerade markkurserna för de olika valutorna avsevärt i takt med förändringarna i den internationella kursstrukturen. Uttryckt med valutaindex förstärktes den finska

Figur 17.
DEN KONVERTIBLA VALUTARESERVEN

markens värde med 2 % (figur 14). Markkursen för US-dollar steg med 3.5 % och för det engelska pundet med 11.1 %. Den svenska kronan försvagades däremot med 1.9 % gentemot marken, D-marken med 8.7 % och sovjet-rubeln med 1.3 % (figur 15). Säljkurserna för de valutor som Finlands Bank noterade under året framgår av tabell 14 i slutet av årsboken.

Terminsmarknaden för valutor var lugn i början av året. Finlands Banks terminskurser för dollarn baserade sig på den s.k. räntepariteten, dvs. skillnaden mellan inhemska och utländska räntor.

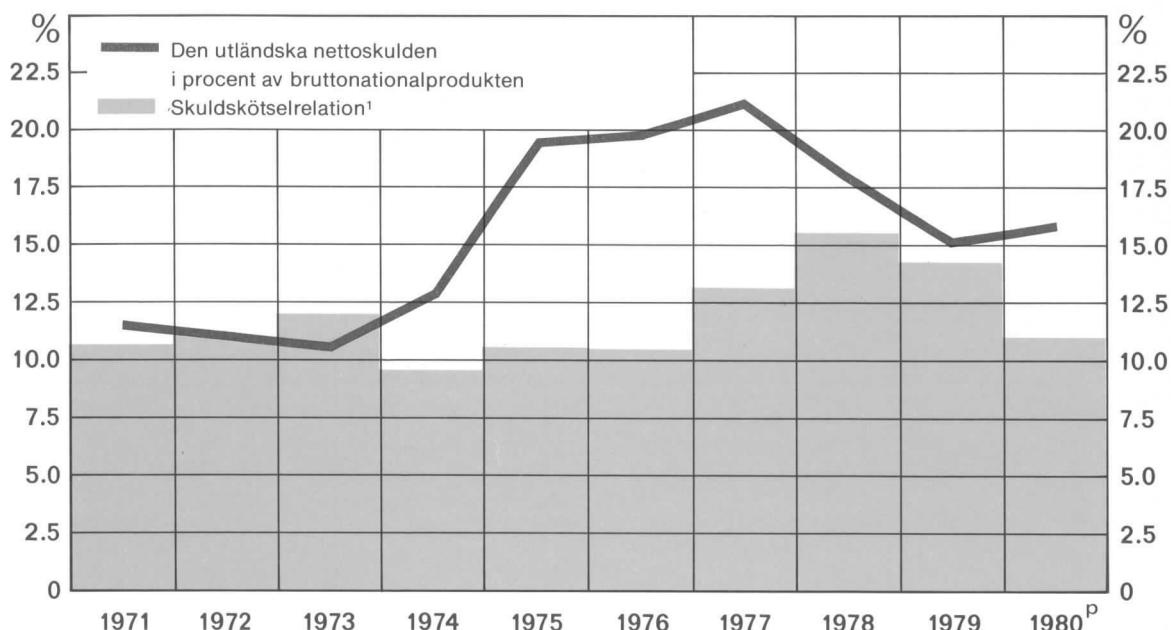
Den 1 april drog sig Finlands Bank bort från terminsmarknaden för konvertibla valutor och slutade att notera dollarns terminskurser för valutabankerna. Samma datum trädde Finlands Banks nya direktiv för terminsmarknaden i kraft. Enligt dem skulle terminsmarknaden för konvertibla valutor därefter helt och hållet

skötas av valutabankerna såsom praxis var i andra industriländer. Samtidigt fick bankerna också direktiv om de största tillåtna öppna valutapositionerna och om rapporteringen till Finlands Bank om terminsmarknaden och de öppna positionerna. För att trygga verksamheten på terminsmarknaden beviljade Finlands Bank dessutom bankerna tillstånd att uppta utländsk kredit för att täcka riskerna i samband med sina terminsköp.

Terminsmarknaden fungerade under året tillfredsställande trots de kraftiga svängningarna i dollarräntan. Bankerna noterade sina terminskurser i huvudsak på basen av räntepariteten och terminskurserna för dollarn varierade därför betydligt.

Finlands Bank täcker alltså terminskontrakt i rubel eller clearingdollar mellan bankerna och deras kunder, eftersom bankerna inte har några andra möjligheter att täcka valutariskerna vid

Figur 18.
UTVECKLINGEN AV SKULDSÄTTNINGEN

¹ Kostnaderna för den långfristiga utländska bruttoskulden (amorteringar + räntor) i procent av bytesbalansens inkomster. Utgifterna för skötseln av skulden omfattar inte amorteringarna på Finlands Banks reservkrediter och oljefaciliteten under 1978 och 1979.

p = preliminära uppgifter

dessa kontrakt. Finlands Banks terminsfordringar i rubel uppgick vid slutet av året till 102 milj. rubel eller 96 milj. rubel mera än ett år tidigare. Terminsskulden i rubel utgjorde 15 milj. rubel.

Finlands Banks konvertibla valutareserv växte under verksamhetsåret med 1 357 Mmk till 7 798 Mmk. De konvertibla valutafordringarna steg med 863 Mmk till 3 841 Mmk. De utländska masskuldebrevens som sedan den 1 januari 1980 räknats till reserven ökade med 376 Mmk och uppgick vid årets slut till 2 125 Mmk. Finlands Banks bundna reserv krympte 1980 med 79 Mmk.

Under året gjordes inga amorteringar på Internationella valutafondens oljefacilitet från 1975 och 1976. Det utestående beloppet var vid slutet av året 325 Mmk.

Vid utgången av 1980 hade Finlands Bank

avtal med utländska banker om kreditreserveringar på sammanlagt 1 350 milj. US-dollar. Dessa kan vid behov utnyttjas för att stärka landets valutareserv. Vid slutet av året hade banken inga utnyttjade reservkrediter.

De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden

Inflödet av långfristigt kapital blev under 1980 mycket mindre än väntat. Företagens långfristiga kapitalimport var rätt obetydlig fastän deras investeringar ökade påfallande. Att investeringarna i lägre grad än tidigare finansierades med utländsk kredit berodde på de höga räntorna på den internationella finansieringsmarknaden under första halvåret och hösten och på de snabba variationerna i valutakursförväntningarna. Också förbättringen av företagets inkomstfinansiering under högkonjunkturen och spelrummet på den inhemska finansieringsmarknaden ända fram till hösten redu-

cerade behovet av kapitalinförsel. Frånsett sommarmånaderna var kostnaderna för inhemskt finansieringskapital dessutom i de flesta fall förmånligare än för det kapital som stod att få ur de viktigaste utländska finansieringskällorna.

Det var framför allt skogs- och metallindustrins reinvesteringar och nyinvesteringar som finansierades med importerat långfristigt kapital. Statens kapitalimport inföll nästan i sin helhet under första kvartalet. Allt som allt importerade staten något mindre utländskt kapital än under 1979.

Finlands utländska nettoskuld steg under redovisningsåret enligt preliminära uppgifter med 5.2 mrd mk och uppgick vid årets utgång till 29.8 mrd mk. Den långfristiga nettoskulden växte med 0.1 mrd mk och den kortfristiga med 5.1 mrd mk. Största delen av ökningen i den kortfristiga nettoskulden härrörde från de finansieringskrediter som företagen i anslutning till utrikeshandeln upptog direkt eller via valutabankerna. Dessutom höjde den kraftiga importtillväxten beloppet av importörernas leveranskrediter eller m.a.o. importskulden. Den utländska nettoskuldens andel av bruttonationalprodukten till marknadspris steg med 0.6 procentenheter till 15.9%. Finlands kreditvärdighet på den internationella finansieringsmarknaden var alltjämt god.

Finlands långfristiga utländska bruttoskuld växte med 3.3% eller 1.2 mrd mk till 36.5 mrd mk (tabell 15 i tabellbilagan). Företagens amorteringar på gamla krediter överskred deras nyupplåning med 0.6 mrd mk. Den offentliga sektorns nettokapitalimport minskade med 0.7 mrd mk till 1.5 mrd mk. Vid slutet av året var 44% av den långfristiga bruttoskulden denominerad i US-dollar, 12% i schweizerfrancs och 11% i D-mark. Återstoden fördelade sig på ungefär 20 olika valutor. Den genomsnittliga kredittiden förblev densamma som 1979 eller 5.2 år.

Dragningarna av långfristigt utländskt kapital

var 1980 omkring en femtedel mindre än ett år tidigare eller 5.5 mrd mk. Härav representerade de finländska obligationsemissionerna utomlands 1.5 mrd mk. Följande 7 finländska obligationslån upptogs i utlandet:

Staten	150 milj. DEM ¹
Staten	75 milj. NLG
Staten	20 mrd JPY
Staten	15 mrd JPY
Finlands Exportkredit Ab	50 milj. USD
Staten	80 milj. CHF
Industribanken i Finland Ab	50 milj. DEM

¹ Emitterat i december 1979.

Långfristiga importkrediter lyftes till ett värde av 0.5 mrd mk, vilket var ungefär lika mycket som året innan.

Amorteringarna på den långfristiga bruttoskulden uppgick till 4.3 mrd mk. Den höga internationella räntenivån resulterade i att ränteutgifterna för skulden ökade med 6% till 3.2 mrd mk. Den vägda medelräntan för finansieringslånen steg från 9.2% vid årets ingång till 9.6% vid slutet av året.

Utländska företags direkta nettoinvesteringar i Finland utgjorde 104 Mmk eller ungefär lika mycket som ett år tidigare. Det sammanlagda nettovärdet av utländska direktinvesteringar i Finland var vid årets utgång 2.1 mrd mk. Antalet företag i Finland med en utländsk ägarandel på över 20% uppgick vid årsskiftet till 926.

Finlands långfristiga utländska bruttofordran växte med 15% och belöpte sig vid årets slut till 7.7 mrd mk. Den största posten, 3.9 mrd mk, bestod av exportkrediter. Nettoökningen för dessa blev 0.4 mrd mk. De fordringar som hänförde sig till finansieringslånen var så gott som oförändrade eller 0.3 mrd mk. De utestående utvecklingskrediterna minskade ytterligare. Under verksamhetsåret ombildades 49 Mmk av utvecklingskrediterna till gåvohjälp så att kreditbeloppet vid slutet av året utgjorde 55 Mmk.

Finländska företags direkta nettoinvesteringar

i utlandet var under räkenskapsåret 481 Mmk eller ungefär lika stora som 1979. Vid årets utgång uppgick det sammanlagda värdet av de direkta nettoinvesteringarna i utlandet till 2.8 mrd mk. Samtidigt fanns det utomlands 1 052 företag där den finländska ägarandelen var över 20%.

De kortfristiga kapitalrörelserna

Inflödet av kortfristigt kapital var under början av året obetydligt. Den kortfristiga importen började stiga i snabb takt först efter utgången av maj månad, då den internationella räntnivån sjunkit avsevärt. Den nya stegringen i de internationella räntorna bromsade inte nämnvärt den fortgående kortfristiga kapitalimporten, vilket berodde dels på fördjupningen av handelsbalansunderskottet på hösten och dels på exportförskotten inom östhandeln mot slutet av året.

Nettoimporten av kortfristigt kapital i form av leveranskrediter utgjorde omkring 2.3 mrd mk. Det kapitalinflöde som gick via bankerna och som i första hand var avsett för utrikeshandels finansiering uppgick till c. 3.7 mrd mk. Härav användes 1.3 mrd mk till refinansiering av exportfordringar, 1.1 mrd mk till importfinansiering och 0.7 mrd mk till täckning av bankernas terminsköp.

Åtgärder i anslutning till valutakontrollen

För att effektivisera uppföljningen av betalningsrörelsen inom utrikeshandeln infördes den 1 april 1980 ett enhetligt informationssystem för utrikeshandeln. De ändringar i valutabestämelseerna som följde med det nya systemet trädde i kraft samma dag.

Finlands Bank beslöt i oktober att utvidga valutabankernas rätt att sälja valuta främst för vissa löpande betalningar. I december fastställde Finlands Bank bankvis kvoter för sådana krediter från utländska banker som lånas vidare till importörerna och används för kontantbetalning av importen. Kvoterna skulle stöda den inhemska penningpolitiken och göra det möjligt att bättre övervaka den kortfristiga kapitalimporten via bankerna. Båda besluten trädde i kraft vid ingången av 1981.

Valutalagens giltighetstid förlängdes genom en lag given den 30 december till utgången av 1985.

Bilaterala betalningsarrangemang

Finland hade vid slutet av 1980 bilaterala betalningsavtal med åtta socialistiska länder. Enligt avtalen användes clearingrubeln som kontovaluta i transaktionerna med Sovjetunionen, clearingdollarn i transaktionerna med Bulgarien, Rumänien, Tyska demokratiska republiken och Ungern och clearingmarken i transaktionerna med Kina. Med Polen och Tjeckoslovakien fortsattes betalningsarrangemanget med konton i fritt konvertibla US-dollar.

Betalningarna mellan Finland och Mongoliet sköttes enligt handelsavtalet länderna emellan i konvertibla US-dollar via konton i Finlands Bank och den mongoliska centralbanken.

I juni undertecknade Finlands Bank och den sovjetiska utrikeshandelsbanken ett avtal om betalningsrapportering och kontoföring. Avtalet ansluter sig till varuutbytes- och betalningsavtalet mellan Finland och Sovjetunionen för 1981 —1985.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING

Finlands Banks balansräkning vid utgången av räkenskapsåret och de två närmast föregående åren framgår av tabell 1. Balansräkningen uppgörs och publiceras enligt reglementet fyra gånger i månaden. I tabell 2 presenteras balanserna vid varje månads slut 1980. Tabell 4 innehåller resultaträkningarna för 1980 och de två närmast föregående åren. Utvecklingen av de viktigaste posterna i Finlands Banks balansräkning 1980 illustreras i figur 19.

UTLANDET

Finlands Banks utländska nettotillgodohavanden ökade under året med 1 152 Mmk till 6 151 Mmk. I början av året var de utländska nettotillgodohavandena högst eller 5 957 Mmk vid slutet av februari. Därefter minskade de och var lägst eller 4 532 Mmk vid utgången av maj.

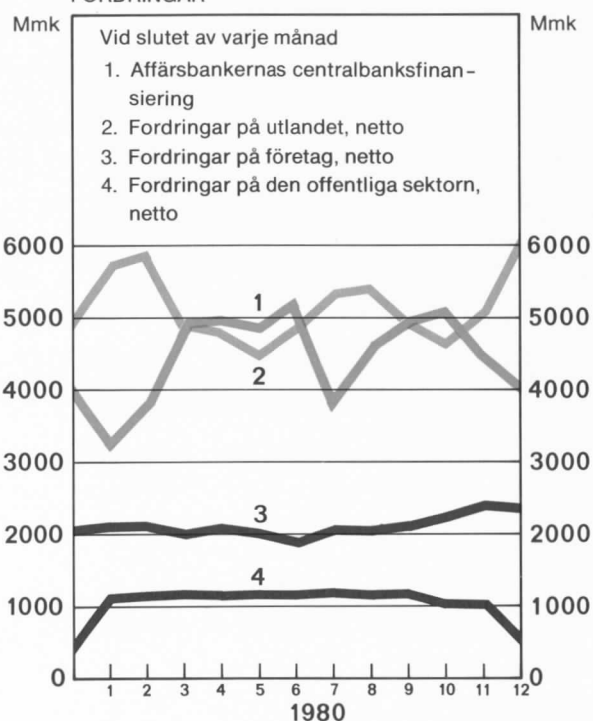
Vid slutet av augusti hade de stigit till 5 470 Mmk men sjönk därefter ånyo. Mot slutet av året ökade de utländska nettotillgodohavandena markant till följd av nedgången i de bundna valutaskulderna.

Finlands Banks konvertibla valutareserv växte med 1 357 Mmk och uppgick vid årets slut till

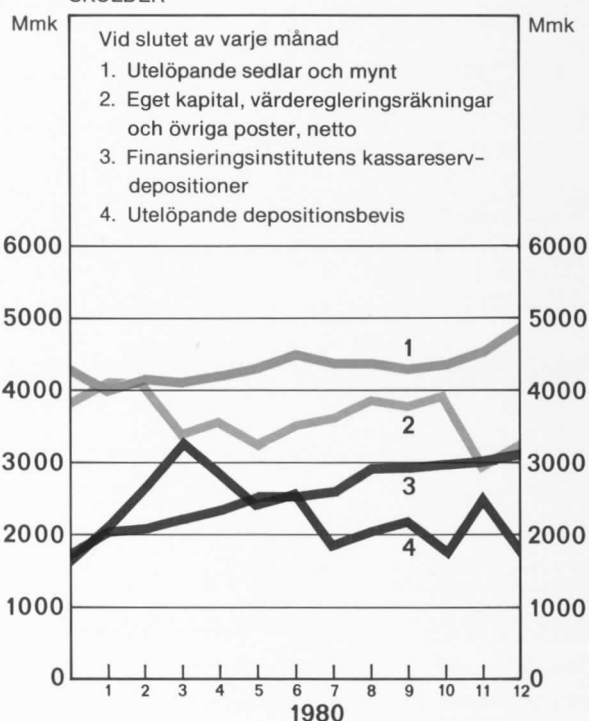
UTLÄNDSKA KONTON, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
Guld	1 073	1 073	—
Särskilda dragningsrätter	430	397	- 33
Reservtranchen i Internationella valutafonden	225	380	+ 155
Utländska masskuldebrev	1 749	2 125	+ 376
Konvertibla valutor	2 978	3 841	+ 863
Bundna valutor	154	208	+ 54
Guld och valutafordringar	6 609	8 024	+1 415
Markandelen i Internationella valutafonden	1 054	1 540	+ 486
Övriga fordringar på utlandet	1 054	1 540	+ 486
Summa utländska fordringar	7 663	9 564	+1 901
Konvertibla konton	14	18	+ 4
Bundna konton	832	965	+ 133
Valutaskulder	846	983	+ 137
Internationella valutafondens markkonton	1 385	1 864	+ 479
Tilldelade särskilda dragningsrätter	433	566	+ 133
Tidsbundna skulder	—	—	—
Övriga utländska skulder	1 818	2 430	+ 612
Summa utländska skulder	2 664	3 413	+ 749
Utländska nettotillgodohavanden	4 999	6 151	+1 152

Figur 19.
FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING
FORDRINGAR

SKULDER

7 798 Mmk. Vid ingången av året hade de utländska masskuldebrevet, som då uppgick till 1 749 Mmk, börjat räknas till den konvertibla reserven. Till denna hör dessutom guld, de särskilda dragningsrätterna, reservtranchen i Internationella valutafonden och de konvertibla valutafordringarna minus de konvertibla valutaskulderna.

Skulden på de bundna valutakontona var vid slutet av året 757 Mmk större än motsvarande fordringar. Nettoskulden steg under året med 79 Mmk.

Finlands Banks övriga fordringar på utlandet, som endast består av markandelen i Internationella valutafonden, växte med 486 Mmk till 1 540 Mmk. Ökningen berodde på att Finlands kvot i Internationella valutafonden höjdes. Finlands Banks övriga utländska skulder steg

med 612 Mmk till 2 430 Mmk. Av dem gick Internationella valutafondens markkonton upp med 479 Mmk på grund av kvotökningen och de tilldelade särskilda dragningsrätterna med 133 Mmk till följd av nytilldelningar.

FINANSIERINGSINSTITUTEN

Finlands Banks nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut växte med 116 Mmk och uppgick vid årets slut till 1 611 Mmk. Affärsbankernas centralbanksfinansiering ökade med 29 Mmk till 4 132 Mmk. Härav bestod största delen eller 3 674 Mmk av dagslån och resten dvs. 458 Mmk av checkräkningskredit till grundränta. Centralbanksfinansieringen steg kraftigt i början av året och var högst eller 5 300 Mmk vid utgången av juni för att på hösten och mot slutet av året sjunka drastiskt

FINANSIERINGSINSTITUTENS KONTON, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
Bankernas checkräkningar	233	481	+ 248
Dagslån	3 870	3 674	- 196
Kontantmedelskrediter	—	643	+ 643
Masskuldebrev	408	527	+ 119
Övriga	27	25	- 2
Fordringar på finansieringsinstitut	4 538	5 350	+ 812
Bankernas checkräkningar	4	1	- 3
Dagsdepositioner	1 131	290	- 841
Kassareservdepositioner	1 764	3 317	+1 553
Kapitalimportdepositioner	140	108	- 32
Övriga	4	23	+ 19
Skulder till finansieringsinstitut	3 043	3 739	+ 696
Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut	1 495	1 611	+ 116

närmast beroende på valutarörelserna. Den genomsnittliga användningen av centralbanksfinansiering ökade med 2 334 Mmk och var nästan dubbelt så stor som 1979.

Affärsbankernas centralbankskredit baserar sig på kvoterna och beviljas enbart i form av checkräkningskredit. Den växte med 225 Mmk och uppgick vid årets slut till 458 Mmk. Centralbankskrediten var i genomsnitt 286 Mmk större än året innan.

Affärsbankerna hade vid slutet av året upptagit 3 674 Mmk i dagslån på Finlands Banks dagslånemarknad. Detta var 196 Mmk mindre än vid föregående årsskifte. Lägst eller 2 989 Mmk var beloppet av affärsbankernas dagslån vid utgången av januari och högst eller 4 433 Mmk vid slutet av juni. Affärsbankerna hade inga dagsdepositioner vid slutet av året. Det genomsnittliga beloppet av affärsbankernas dagslån blev 1 907 Mmk större och motsvarande genomsnitt för dagsdepositionerna 142 Mmk mindre än föregående år.

För att täcka skillnaden mellan efterfrågan på dagslån och utbudet av dagsdepositioner placerade Finlands Bank på årets sista dag 3 384 Mmk på dagslånemarknaden. Detta var 645 Mmk mera än ett år tidigare. Finlands Banks genomsnittliga placering på dagslånemarknaden ökade med 2 992 Mmk.

Finlands Banks skulder till finansieringsinstitut växte med 696 Mmk till 3 739 Mmk. Av skulderna reducerades dagsdepositionerna med 841 Mmk och kapitalimportdepositionerna med 32 Mmk. På basen av kassareservavtalet med finansieringsinstitutet från 1979 uppbar Finlands Bank ytterligare 1 553 Mmk i kassareservdepositioner. Dessa uppgick vid slutet av året till sammanlagt 3 317 Mmk. Härav utgjorde affärsbankernas (exkl. ACA och SCAB) depositioner 1 162 Mmk, sparbankernas (inkl. SCAB) 981 Mmk, andelsbankernas (inkl. ACA) 767 Mmk och Postbankens 407 Mmk. Summan av kontantmedelskrediterna, som beviljades bankerna från november 1980, uppgick vid årsskiftet till 643 Mmk. Finlands Banks innehav av finansieringsinstitutets masskuldebrev steg under året med 119 Mmk till 527 Mmk.

Utöver fordringarna och skulderna har finansieringsinstitutet en del sådana ansvarsförbindelser gentemot Finlands Bank som uppkommit i samband med olika finansieringsarrangemang. Växlar som Finlands Bank köpt men som bankerna bär ansvaret för är exportväxlarna och nyexportväxlarna. I Finlands Banks balansräkning står dessa växlar tillsammans för posten "Exportfinansiering" bland fordringar på företag. Till ansvarssumman hör även de garantier bankerna lämnat för de inhemska leveranskrediterna.

DEN OFFENTLIGA SEKTORN

Finlands Banks fordringar på den offentliga sektorn växte med 341 Mmk till 1 225 Mmk. Staten lyfte i januari resten eller 354 Mmk av det skuldebrevslån på 700 Mmk som Finlands Bank 1978 beviljat den. Lånebeloppet uppgick vid slutet av året till 512 Mmk, eftersom staten under senare halvåret amorterade sammanlagt 188 Mmk av lånet. Bankens innehav av masskuldebrev emitterade av staten steg med 143 Mmk och statens metallmyntsansvar med 31 Mmk.

Skulderna till den offentliga sektorn ökade med

DEN OFFENTLIGA SEKTORNS KONTON, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
Statens skuldebrev	346	512	+166
Masskuldebrev	145	288	+143
Statens metallmyntsansvar	372	403	+ 31
Övriga	21	22	+ 1
Fordringar på den offentliga sektorn	884	1 225	+341
Checkräkningar	2	2	0
Konjunkturfondsdepositioner	42	545	+503
Konjunkturdepositioner	—	37	+ 37
Kapitalimportdepositioner	339	—	-339
Övriga	4	7	+ 3
Skulder till den offentliga sektorn	387	591	+204
Nettotillgodohavanden hos den offentliga sektorn	497	634	+137

204 Mmk till 591 Mmk. Statens konjunkturfondsdepositioner växte med 503 Mmk till följd av att 500 Mmk vid årets utgång överfördes till statens konjunkturfond och på grund av att räntan på tidigare depositioner lades till kapitalet. Däremot lyftes den offentliga sektorns kapitalimportdepositioner, som vid slutet av 1979 hade utgjort 339 Mmk, i sin helhet under början av räkenskapsåret. En ny post bland skulderna till den offentliga sektorn är konjunkturdepositionerna. Staten började den 1 oktober uppbära sådana depositioner av företagen, och vid årsskiftet hade 37 Mmk influtit.

FÖRETAGEN

Finlands Banks fordringar på företag steg med 879 Mmk till 3 399 Mmk. För exportfinansieringen, som består av exportväxlar och nyexportväxlar, blev ökningen 272 Mmk. Därav stod de kortfristiga exportkrediterna för 134 Mmk och nyexportkrediterna för 138 Mmk. Finansieringen av inhemska leveranser gick upp med 609 Mmk. Det sammanlagda kreditbeståndet för dessa tre särskilda finansieringsarrangemang var vid årets slut 3 063 Mmk eller 881 Mmk större än ett år tidigare. Vad de övriga fordringarna beträffar, ökade Finlands Banks innehav av masskuldebrev emitterade

av företagen med 15 Mmk, medan de icke specificerade fordringarna minskade med 17 Mmk.

Bankens skulder till företag växte med 575 Mmk till 978 Mmk. Nettobeloppet av investerings- och fartygsanskaffningsdepositionerna steg med 584 Mmk till 717 Mmk, samtidigt som kapitalimportdepositionerna sjönk med 171 Mmk till 83 Mmk. En ny post bland skulderna till företagen är exportdepositionerna, som med stöd av ett statsrådsbeslut uppbars av företagen från början av juni 1980. Vid slutet av året hade i dessa depositioner influtit allt som allt 110 Mmk.

FÖRETAGENS KONTON, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
Exportfinansiering	1 230	1 502	+272
Finansiering av inhemska leveranser	952	1 561	+609
Masskuldebrev	205	220	+ 15
Övriga	133	116	- 17
Fordringar på företag	2 520	3 399	+879
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	133	717	+584
Kapitalimportdepositioner	254	83	-171
Exportdepositioner	—	110	+110
Övriga	16	68	+ 52
Skulder till företag	403	978	+575
Nettotillgodohavanden i företag	2 117	2 421	+304

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT SAMT DEPOSITIONSBEVIS

Beloppet av utelöpande sedlar och mynt växte med 579 Mmk och utgjorde vid årets utgång 4 954 Mmk. Härav svarade sedelstocken för 4 572 Mmk och metallmynten för 382 Mmk. I balansposten "Övriga skulder" ingår sedlar i den gamla myntenheten till ett värde av 9 Mmk. Att de utelöpande sedlarna och mynten ökade berodde dels på att Finlands Bank i november 1980 började bevilja bankerna kontantmedelskredit, dels på att skatteåterbäringarna i sin helhet utbetalades i december.

De utelöpande depositionsbevisens belopp var vid utgången av året 1 900 Mmk eller 200 Mmk större än vid föregående årsskifte. Högst eller 3 340 Mmk var det vid slutet av mars och lägst eller 1 850 Mmk vid slutet av oktober.

ÖVRIGA BALANSPOSTER

Bankens eget kapital exklusive räkenskapsårets vinst uppgick enligt bokslutet till 1 841 Mmk, vilket var 195 Mmk mindre än ett år tidigare. Orsaken till nedgången var att 1979 års förlust hade täckts med medel ur bankens reservfond.

I enlighet med reglementet har värdet av de fastigheter, inventarier, aktier och andelar som banken äger inte upptagits i balansräkningen.

Finlands Bank äger bl.a. bankfastigheter i Helsingfors och de städer där bankens avdelningskontor är belägna. I Vanda stad är den industrifastighet där Finlands Banks sedeltryckeri finns i bankens ägo. Finlands Bank innehar även aktiemajoriteten i Mortgage Bank of Finland Oy och Tervakoski Oy. Dessutom äger banken aktier i bl.a. Industrialiseringsfonden (Teollistamisrahasto Oy), Sponsor Oy och en del industriföretag. Också Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SITRA) är i Finlands Banks ägo.

FINLANDS BANKS NETTOBALANS

Som sammandrag av den tidigare genomgången av hur posterna i Finlands Banks balansräkning utvecklats presenteras nedan nettobalansen enligt huvudsektorer.

Under 1980 hade ökningen i de utländska nettotillgodohavandena och i nettotillgodohavandena i företag och hos den offentliga sektorn en lättande inverkan på finansieringsmarknaden. Den lättande effekten blev allt som allt 1 593 Mmk. Däremot stramade tillväxten i utelöpande sedlar och mynt, depositionsbevis, eget kapital och övriga balansposter åt finansieringsmarknaden med totalt 1 709 Mmk. Åtstramningen i finansieringsinstitutens nettoställning blev 116 Mmk för hela året.

NETTOBALANSPOSTERNA, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
+ Utländska nettotillgodohavanden	4 999	6 151	+1 152
+ Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut	1 495	1 611	+ 116
+ Nettotillgodohavanden i företag	2 117	2 421	+ 304
+ Nettotillgodohavanden hos den offentliga sektorn	497	634	+ 137
= Summa nettotillgodohavanden	9 108	10 817	+1 709
+ Utelöpande depositionsbevis	1 700	1 900	+ 200
+ Utelöpande sedlar och mynt	4 375	4 954	+ 579
+ Eget kapital, värderegleringsräkningar och övriga balansposter, netto	3 033	3 963	+ 930
= Summa nettoskulder och eget kapital	9 108	10 817	+1 709

SEDELUTGIVNINGEN

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken hänförs guldreserven och bankens ostridiga fordringar på utlandet, steg 1980 med 1 252 Mmk till 7 681 Mmk. Den supplementära sedeltäckningen, vilken består av inhemska växlar som kan godkännas som täckning, växte med 1 136 Mmk och låg vid årets slut vid den övre

gränsen enligt reglementet eller 1 500 Mmk. Hela sedelutgivningsrätten ökade alltså med 2 388 Mmk. Sedelutgivningen, dvs. den utelöpande sedelstocken, de av bankens förbindelser som skall betalas vid anfordran och det outnyttjade beloppet av checkkrediterna, gick upp med sammanlagt 756 Mmk. Sedelutgivningsreserven förstärktes sålunda med 1 632 Mmk till 3 520 Mmk.

SEDELUTGIVNINGSBALANSEN, MMK

	31.12.1979	31.12.1980	Förändring
Ordinarie täckning	6 429	7 681	+1 252
Supplementär täckning	364	1 500	+1 136
Sedelutgivningsrätt	6 793	9 181	+2 388
Utelöpande sedlar	4 020	4 572	+ 552
Förbindelser betalbara vid anfordran	884	1 089	+ 205
Outnyttjad checkkredit	1	0	- 1
Sedelutgivning	4 905	5 661	+ 756
Sedelutgivningsreserv	1 888	3 520	+1 632

RESULTATRÄKNINGEN

Finlands Banks resultaträkning för 1980 återges i tabell 4. Beloppen är avrundade till hela miljoner mark. Enligt resultaträkningen ökade bankens ränteintäkter med 705 Mmk till 1 494 Mmk. Till ökningen bidrog räntestegringarna i Finland och utomlands, åtstramningen av penningpolitiken och tillväxten i centralbanksfi-

nansieringen och de särskilda finansieringsarrangemangen. Av ränteintäkterna växte räntorna på inhemska fordringar med 568 Mmk, på utländska fordringar med 73 Mmk och på masskuldebrev med 64 Mmk.

Finlands Banks räntekostnader steg med 260 Mmk till 615 Mmk. Tillväxten berodde på att de inhemska skulderna, närmast kassareserv-

depositionerna och depositionsbevisen ökade. Dessa skulder medförde en ränteökning om 268 Mmk. Däremot minskade räntorna på och reserveringsprovisionerna för utländska skulder med 8 Mmk.

Räntebidraget, dvs. skillnaden mellan ränteintäkter och räntekostnader, blev 879 Mmk eller 445 Mmk större än ett år tidigare.

Övriga intäkter växte med 301 Mmk till 316 Mmk. Största delen av ökningen härrörde från kursdifferenserna, som resulterade i nettointäkter på 296 Mmk. Året innan hade kursdifferenserna gett upphov till en förlust om 443 Mmk. Övriga kostnader — fränsett kursdifferenserna — reducerades med 28 Mmk.

Förklaringen var att avskrivningarna minskade från 86 Mmk till 43 Mmk. Till värderegleringsräkningarna överfördes 600 Mmk av bankens intäkter.

Bankens vinst för räkenskapsåret var 422 Mmk. Enligt bankens reglemente skall vinsten främst användas till att täcka den minskning i reservfonden med 195 Mmk som 1979 års förlust orsakade. Av återstoden skall åtminstone hälften eller 114 Mmk överföras till reservfonden. I den ingående balansen för 1981 har sålunda 308 Mmk överförts till reservfonden. Resten av vinsten, dvs. 114 Mmk, har förts till kontot för odisponerade vinstmedel och om dess användning beslutar riksdagen.

FINLANDS BANK OCH INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank har hand om Finlands förbindelser med Internationella valutafonden (IMF). Vidare bistår banken respektive ministerier i skötseln av relationerna till följande finansieringsinstitut, som hör till Världsbanksgruppen och som Finland är medlem i: Världsbanken eller Internationella återuppbyggnadsbanken (IBRD), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Internationella utvecklingsfonden (IDA). Finland är också medlem i Asiatiska utvecklingsbanken (ADB), Afrikanska utvecklingsfonden (AfDF) och Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB). Finlands Bank utgör enligt fördragsartiklarna finländskt depositionsställe för dessa internationella finansieringsinstitut. I Internationella regleringsbanken (BIS) är Finlands Bank aktieägare.

INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN (IMF)

Vid utgången av 1980 hade Internationella valutafonden 141 medlemsländer sedan Zimbabwe under året inträtt som ny medlem. Fondens direktion överförde i april 1980 Kinas representation från Taiwan till Folkrepubliken. I september höjdes Kinas kvot från 550 milj. SDR till 1 200 milj. SDR (särskilda dragningsrätter).

De valutabelopp som under 1980 lyftes i Internationella valutafonden var mera än dubbelt så stora som året innan eller 3.8 mrd SDR. Ökningen berodde på att u-ländernas bytesbalanssituation i hög grad försvagats och att räntorna på den internationella kapitalmarknaden stigit rätt kraftigt. Fondens nettoutlåning uppgick ifjol till 0.4 mrd SDR, medan amorteringarna på gamla krediter ännu föregående år hade överstigit dragningarna av nya krediter med 2.4 mrd SDR. Dessutom fick u-länderna lån till ett värde av 1.3 mrd SDR från den s.k. säkerhetsfonden (Trust Fund), som förvaltas av IMF.

Den sjunde allmänna kvotöversynen trädde i kraft den 29 november 1980, då ett tillräckligt antal medlemsländer hade godkänt höjningsförslaget från 1978. Översynen innebar att de totala kvoterna i IMF höjdes med omkring 50 % till 60 mrd SDR. Medlemsländerna erlade en fjärdedel av kvothöjningen i SDR och resten i egen valuta. Finlands insats i fonden steg från 262 milj. SDR till 393 milj. SDR eller från knappt 1.3 mrd mk till drygt 1.9 mrd mk.¹ Landets andel av fondens kvotsumma utgjorde 0.66 %.

Internationella valutafonden gjorde vid början av 1980 en nytilldelning om 4 mrd SDR till medlemsländernas SDR-konton. Sedan 1970 har fonden tilldelat medlemmarna sammanlagt omkring 17.4 mrd SDR. Den sista nytilldelningen enligt det nuvarande programmet sker vid början av 1981. Tilldelningarna är propor-

¹ En SDR värderades vid slutet av året i Finlands Banks balansräkning till 4.88098 mk.

tionella mot kvoterna, och 1980 erhöll Finland sålunda 27.2 milj. SDR. Totalt hade Finland vid årets utgång tilldelats 116.0 milj. SDR. De särskilda dragningsrätterna räknas till Finlands Banks konvertibla valuta-reserv. De användes under året till räntebetalningar och betalning av Finlands andel av den sjunde kvotöversynen. Vid årets slut uppgick Finlands behållning av SDR till 81.3 milj. enheter, vilket motsvarade 397 Mmk.

Det fyraåriga auktionsprogrammet för fondens guldinnehav avslutades i maj 1980. Vid de regelbundna auktionerna hade fonden på den fria marknaden sålt en sjättedel eller sammanlagt 25 milj. troy-uns av sitt guld. Den vinst som uppkom genom skillnaden mellan försäljningspris och anskaffningspris används till förmån för u-länderna. Guldauktionerna tillförde den tidigare nämnda säkerhetsfonden 4.6 mrd US-dollar. Vid slutet av 1980 hade u-länderna beviljats lån för 2.6 mrd SDR ur säkerhetsfonden. Inom ramen för guldprogrammet hade fonden vid utgången av 1979 dessutom till medlemsländerna återställt en sjättedel av sitt guldinnehav till ett pris av 35 SDR per troy-uns.

Vid Internationella valutafondens årsmöte i Washington 30.9—3.10.1980 behandlades framför allt de betalningsbalansproblem som stegringarna i energipriserna åsamkat flertalet medlemsländer och u-ländernas försök att ändra fondens verksamhet i önskad riktning. Isynnerhet finansieringen av de icke-oljeproducerande u-ländernas bytesbalansunderskott skulle kräva att fonden engagerade sig aktivare för att sätta oljekapitalet i nytt omlopp.

Medlemsländernas möjligheter att via fonden finansiera sina betalningsbalansunderskott ökades under 1980 så, att krediterna kan uppgå till hela sex gånger kvoterna. I dessa maximibelopp inräknas ländernas tidigare krediter från fonden. Enligt de nya bestämmelserna kan ett medlemsland årligen lyfta ett kreditbelopp på upp till 150 % av landets kvot. Detta kan ske under tre år. I undantagsfall kan det årligen

lyfta maximibeloppet uppgå till 200 % av kvoten. Fonden slöt 1980 många relativt stora fleråriga kreditavtal med medlemsländerna. Största delen av krediterna torde lyftas 1981 eller 1982. Också om kvothöjningen ökar fondens likvida medel, blir denna 1981 antagligen tvungen att ty sig till upplåning för att komplettera sina finansieringsmöjligheter.

Valutafonden beslöt att vidta åtgärder för att inrätta ett räntesubventionskonto (Subsidy Account) avsett att minska de fattigaste medlemsländernas kostnader för lån under den supplementära finansieringsfaciliteten. Vidare har fonden undersökt möjligheterna att skapa en särskild livsmedelsfacilitet, att göra ytterligare SDR-tilldelningar och att koppla samman SDR och utvecklingsfinansieringen (SDR Link).

Fondens direktion beslöt 1980 att göra det enklare att bestämma värdet och räntan för SDR och därigenom stärka den särskilda dragningsrättens ställning inom det internationella valuta- och penningssystemet. Från början av 1981 grundas värderingen av SDR på en korg bestående av de fem viktigaste valutorna inom världshandeln. Tidigare hade värderingen skett på grundval av en korg med 16 valutor. I den nya korgen är US-dollararnas vikt 42 %, D-markens 19 % och den japanska yenens, den franska francens och det engelska pundets 13 % var. Räntesättningen för SDR baseras på marknadsräntorna för dessa fem valutor.

Av fondens utlåning på 3.8 mrd SDR under året beviljades 2.2 mrd SDR som ordinära stand-by-krediter, 1.0 mrd SDR under faciliteten för kompensatorisk finansiering av u-ländernas exportfluktuationer och 0.6 mrd SDR under den s.k. utvidgade faciliteten, som skapats för u-ländernas behov. Kreditmedlen härstammade dels från fondens egna resurser, dels från den supplementära finansieringsfaciliteten. Lånen från denna uppgick till 1.2 mrd SDR och ingår i de ovan nämnda dragningarna. Medlemsländernas nettoupplåning från IMF, inkl. alla krediter inom ramen för fondens fi-

finansieringsarrangemang och lånen från säkerhetsfonden för u-länderna, utgjorde vid slutet av året 11 mrd SDR. Av de belopp som Finland 1975 och 1976 erhållit ur oljefaciliteten hade 66.4 milj. SDR inte ännu betalats tillbaka; inga amorteringar gjordes under 1980, beroende på förtidsamorteringarna under föregående års gynnsamma betalningsbalansläge.

De godkända kreditavtalen belöpte sig vid slutet av året till sammanlagt 8.5 mrd SDR, mot 3.4 mrd SDR i genomsnitt under den föregående femårsperioden och endast 1.4 mrd SDR vid slutet av 1979. Av de avtalade krediterna var 6.3 mrd SDR outnyttjade vid slutet av 1980. Först under 1981 kommer den tydliga ökningen i fondens finansieringsinsats att återspeglas i en större kredittillväxt.

Jacques de Larosière från Frankrike fortsatte ännu under 1980 som verkställande direktör i Internationella valutafonden. De nordiska ländernas gemensamma representant i fondens direktion var till utgången av oktober Matti Vanhala från Finland. Därefter övertogs ansvaret för den nordiska representationen av Jón Sigurdsson från Island. Som nordisk suppleant fungerade alltså Gísli Blöndal från Island.

Statsminister Mauno Koivisto från Finland utsågs till nordisk representant i valutafondens interimskommitté för följande tvåårsperiod. Kommittén utgör ett rådgivande organ för styrelsen och följer i denna egenskap med läget på den internationella valutamarknaden samt behandlar och gör rekommendationer om de viktigaste frågor som föreläggs fondens direktion. I styrelsen representeras Finland av ledamoten av Finlands Banks direktion Pentti Uusivirta med direktör Kari Nars från Finlands Bank som suppleant.

INTERNATIONELLA REGLERINGSBANKEN (BIS)

Internationella regleringsbanken fyllde under räkenskapsåret 50 år. Banken fungerar som internationellt penning- och valutapolitiskt ut-

rednings- och samarbetsforum främst för europeiska centralbanker. Finlands Bank, som innehar 2% av aktiekapitalet, har varit aktieägare i regleringsbanken allt sedan dess grundande.

Internationella regleringsbanken har under de senaste åren bl.a. undersökt hur de risker som expansionen av eurovalutamarknaden medför kunde undvikas. För att effektivisera kontrollen har banken dels koordinerat insamlingen av data om den internationella låneverksamheten, dels publicerat statistik.

Enligt den nya värderingen av guldfrancs uppgick Internationella regleringsbankens omslutning den sista mars 1980 till 24.4 mrd guldfrancs eller omkring 182 mrd mk. Summan steg under räkenskapsåret med 27.8%.

VÄRLDSBANKSGRUPPEN (IBRD, IDA och IFC)

Under den räkenskapsperiod som avslutades 30.6.1980 beviljade Världsbanken (IBRD) 48 medlemsländer krediter på sammanlagt 7.6 mrd US-dollar för 144 olika projekt. Internationella utvecklingsfondens (IDA) kraftigt subventionerade lån gavs till de minst utvecklade länderna och belöpte sig till 3.8 mrd dollar, dvs. 0.8 mrd dollar mera än ett år tidigare. Med dessa lån finansierades 103 projekt i 40 medlemsländer. Internationella finansieringsbolagets (IFC) investeringar i u-länderna uppgick till 0.7 mrd dollar. Världsbanksgruppens hela långivning under räkenskapsperioden var sålunda närmare 12.2 mrd dollar eller 16.5% av motsvarande siffra ett år tidigare. Världsbankens finansieringsandel utgjorde i genomsnitt 30% av de totala kostnaderna för projekten.

Finland skaffade inte några nya andelar i IBRD under 1980. Vid slutet av året hade landet betalt för 1 967 andelar med det nominella värdet 196.7 milj. SDR, medan ytterligare 173 andelar kunde inlösas. Den 14 januari 1980 godkände medlemsländerna dessutom det nyaste förslaget om höjning av IBRDs grund-

kapital. Enligt förslaget höjs kapitalet 1981 — 1986 med 40 mrd US-dollar till 81 mrd dollar.

Finland inbetalade 1980 den tredje och sista posten (52 Mmk) av den femte påfyllnaden av IDAs resurser. Utvecklingsfondens 33 bidragsgivande länder kom den 17 januari 1980 överens om en sjätte resurspåfyllnad, som skall tillföra IDA 12 mrd US-dollar fördelade på åren 1981—1983. Finlands andel av påfyllnaden blir 268 Mmk.

Under året inbetalade Finland också 1.4 milj. US-dollar till IFC på grund av en höjning av finansieringsbolagets kapital. Inbetalningen gav landet rätt till 1 449 nya aktier. Finland hade vid årsskiftet 2 595 aktier i bolaget och en möjlighet att inlösa ytterligare 1 448 aktier.

Den gemensamma finansieringsverksamheten (co-financing) har utvidgats kraftigt. Senaste räkenskapsår finansierade nationella utvecklingskreditinstitut, övriga organisationer för utvecklingsfinansiering och affärsbanker världsbanksprojekt för 6.5 mrd US-dollar.

Världsbanksgruppens verksamhet har de senaste åren präglats av en strävan att skapa nya finansieringsformer. IBRD och IDA har börjat bevilja strukturanpassningslån (structural adjustment loans) till u-länderna. Lånen är ett slags medellång betalningsbalansfinansiering avsedd att lindra bytesbalansens bromsande inverkan på medlemsländernas investeringsprogram. Samarbetet mellan Internationella valutafonden och Världsbanken har i hög grad intensifierats på sista tiden.

Världsbanken har också fört fram planer på att inrätta en ny underorganisation för finansiering av energiinvesteringar. Vidare har möjligheterna att utöka bankens upplåningsfullmakter undersökts.

Världsbanken beviljade under perioden 1949 — 1975 Finland sammanlagt 18 lån till ett värde av 316.8 milj. US-dollar. Vid slutet av 1980 var det utestående lånebeloppet, som hänförde sig till åtta lån, 189 Mmk.

ÖVRIGT INTERNATIONELLT SAMARBETE

Finlands Bank deltar tillsammans med andra myndigheter i verksamheten inom bl.a. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) och Ekonomiska kommissionen för Europa (ECE). Finlands Bank har bistått med experthjälp vid nord-syddialogen och i många fall då det gällt GATT och UNCTAD eller samarbetsfrågor i anslutning till det internationella betalningssystemet och den internationella kapitalmarknaden.

Efter flera års förhandlingar nådde UNCTADs medlemsländer den 28 juni 1980 i Genève ett avtal om en gemensam fond för råvaror. Fonden skall finansiera buffertlager av råvaror i prisstabiliserande syfte och främja handeln med råvaror. Finland undertecknade liksom Danmark, Norge och Sverige avtalet om upprättande av fonden den 27 oktober 1980. Avtalet träder i kraft då minst 90 länder representerande minst 2/3 av medlemsandelarna ratificerat det.

Det nordiska valutapolitiska samarbetet fortsatte bl.a. vid det nordiska centralbanksmötet, inom den tjänstemannakommitté för valuta- och finansfrågor som tillsatts av Nordiska ministerrådet och inom Nordiska finansutskottet (NFU). Vid mötena behandlades bl.a. gemensamma nordiska ställningstaganden till frågor inom Internationella valutafonden. Tjänstemannakommittén utarbetade en rapport om den nordiska penning- och valutapolitiken till ministerrådet.

Finlands Bank deltog i verksamheten inom den finländsk-sovjetiska ekonomiska samarbetskommissionen och inom samarbetskommissionen för Finland och SEV. Representanter för Finlands Bank var i april i Moskva med som observatörer då rådet för Internationella investeringsbanken (MIB) höll sitt 25 möte och rådet för Internationella banken för ekonomiskt samarbete sitt 51 möte. I september arrange-

rades i Finlands Bank ett expertmöte om betalnings- och finansieringsfrågor inom samarbetet mellan Finland och Sovjetunionen i tredje land. Vidare var Finlands Bank representerad vid förhandlingarna i Helsingfors och Moskva om 1981 års varuutbyte mellan Finland och Sovjetunionen. Finlands Bank deltog dessutom

som sakkunnig i de möten som hölls med de övriga socialistiska länderna av blandkommissionerna för ömsesidigt avlägsnande av handelshinder (Kevsos-kommissionerna) och för det ekonomiska, industriella och vetenskapliga samarbetet (TTT-kommissionerna).

DE PENNING- OCH VALUTAPOLITISKA ÅTGÄRDERNA 1980

Januari	<p>Markens externa värde</p> <p>Statsrådet godkände den 30 januari Finlands Banks förslag om sänkning av variationsgränserna för valutaindexet. Den nya övre gränsen blev 119.0 och den nedre 112.0. Variationsgränserna hade tidigare varit 121.0 och 114.0. Själva indexet ändrades inte.</p>
Februari	<p>Räntepolitiken</p> <p>Finlands Bank verkställde den 1 februari en allmän höjning av räntenivån med $\frac{3}{4}$ procentenheter. Finlands Banks grundränta steg från $8\frac{1}{2}$ till $9\frac{1}{4}$ %.</p> <p>Villkoren för centralbanksfinansieringen</p> <p>Finlands Bank justerade den 1 februari villkoren för bankernas centralbanksfinansiering. Summan av affärsbankernas kvoter för centralbankskredit till grundränta höjdes från 200 Mmk till 1 000 Mmk. Samtidigt slopades de absoluta övre gränserna för affärsbankernas rätt till dagslån liksom deras möjlighet till terminshandel med obligationer. I stället infördes ett arrangemang, enligt vilket Finlands Bank på de dagslån som överstiger vissa gränser började debitera en stegvis växande tilläggsränta. Såväl kvoterna som gränserna för tilläggsräntan avsåg månadsmedeltal.</p> <p>Kassareservdepositionerna</p> <p>Finlands Bank höjde den depositionsskyldighet bankerna enligt kassareservavtalet hade till 3.4 % av inlåningen vid slutet av februari, mot tidigare 3.2 %.</p> <p>Finansieringen av investeringar som skulle öka sågarnas virkesanvändning</p> <p>Finlands Bank uppmanade den 27 februari penninginstituten att i sin finansiering förhålla sig ytterst återhållsamt till grundande av nya sågar och gamla sågars kapacitetsutvidgningar.</p>
Mars	<p>Markens externa värde</p> <p>Markens externa värde höjdes den 25 mars med 2 % genom att valutaindexet sänktes inom ramen för variationsområdet.</p> <p>Kassareservdepositionerna</p> <p>Finlands Bank höjde den avtalsenliga depositionsskyldigheten till 3.6 % av inlåningen vid slutet av mars.</p> <p>Kreditpolitiken</p> <p>Finlands Bank justerade den 28 mars de kreditpolitiska direktiven till penninginstituten från november 1979.</p>
April	<p>Terminsmarknaden för valutor</p> <p>Finlands Bank beslöt att fr.o.m. den 1 april inte längre notera terminkurser för US-dollar eller ingå terminkontrakt i US-dollar med valutabankerna.</p> <p>Investeringsreserveringarna</p> <p>Statsrådet förlängde det specialtillstånd enligt vilket investeringsreserveringarna fick uppgå till högst 70 % av vinsten för räkenskapsperioden, till årets slut. Bankfullmäktige förlängde i motsvarande mån den period för</p>

vilken investeringsdepositioner i Finlands Bank kunde göras mot en högre ränta än lagstadgad minimiränta.

Kassareservdepositionerna

Finlands Bank höjde kassareservskyldigheten till 3.8% av inlåningen vid slutet av april.

Juni

Villkoren för centralbanksfinansieringen

Finlands Bank skärpte den 1 juni villkoren för affärsbankernas centralbanksfinansiering. De sammanlagda kvoterna för centralbankskredit till grundränta sänktes med 100 Mmk till 900 Mmk. Gränserna för tilläggsräntan på dagslån sjönk i motsvarande grad, medan den högsta tilläggsräntan höjdes.

Exportdepositionerna

Med stöd av ett statsrådsbeslut uppbars exportdepositioner för sågvaror och pappersmassa fr.o.m. den 1 juni. Finlands Bank beslöt den 17 juni att på exportdepositionerna erlagga en årlig ränta 3 procentenheter under grundräntan vid motsvarande tidpunkt, minst dock 5% såsom lagen om exportdeposition förutsätter.

Konjunkturdepositionerna

Statsrådet beslöt den 11 juni att vid ingången av oktober börja uppbära konjunkturdepositioner av företagen. På depositionerna som insattes i Finlands Bank erlades enligt lagen en årlig ränta om 3%.

Juli

Kassareservdepositionerna

Finlands Bank höjde kassareservskyldigheten till 4.2% av inlåningen vid slutet av juli.

Augusti

Villkoren för centralbanksfinansieringen

Finlands Bank sänkte den 1 augusti summan av affärsbankernas centralbankskreditkvoter från 900 Mmk till 700 Mmk. Dessutom sänktes gränserna för tilläggsräntan på dagslån i relation till kvoterna.

Oktober

Villkoren för centralbanksfinansieringen

Finlands Bank höjde den 1 oktober gränserna för tilläggsräntan på dagslån i relation till kvoterna.

Investeringskatten

Statsrådet beslöt den 26 september att den 3 november börja uppbära investeringskatt. Finlands Bank meddelade den 7 oktober penninginstituten att dessa inte förutsattes delta i finansieringen av sådana byggnadsprojekt som inte ännu påbörjats och som berördes av investeringskatten.

Investeringsreserveringarna

Statsrådet beslöt den 15 oktober att förlänga möjligheten till investeringsreserveringar på 70% till utgången av mars 1981. Bankfullmäktige förlängde i motsvarande mån den period för vilken investeringsdepositioner i Finlands Bank kunde göras mot en högre ränta än lagstadgad minimiränta.

November

Riktlinjerna för kreditpolitiken

Finlands Bank tillställde penninginstituten den 7 november nya kreditpolitiska direktiv.

Kontantmedelskrediterna

Finlands Bank beslöt att fr.o.m. den 17 november bevilja bankerna räntefri kontantmedelskredit.

Kassareservdepositionerna

Finlands Bank höjde kassareservskyldigheten till 4.6% av inlåningen vid slutet av november.

December

Villkoren för centralbanksfinansieringen

Finlands Bank sänkte den 1 december summan av affärsbankernas centralbankskreditkvoter från 700 Mmk till 600 Mmk.

— — — — —

Dagslånemarknaden

Bankfullmäktige förlängde i november det räntebetalningstillstånd som låg till grund för verksamheten på dagslånemarknaden. Tillståndet skulle därmed fr.o.m. 1.1.1981 gälla tillsvidare.

Villkoren för centralbanksfinansieringen

Finlands Bank beslöt i slutet av december att för januari 1981 sänka centralbankskreditkvoterna med 10%.

Tabell 1.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID SLUTET AV ÅREN 1978—1980, MMK

AKTIVA	1978	1979	1980
Guld	169	1 073	1 073
Särskilda dragningsrätter	316	430	397
Reservtranchen i Internationella valutafonden	243	225	380
Utländska masskuldebrev	872	1 749	2 125
Konvertibla valutor	3 126	2 978	3 841
Bundna valutor	485	154	208
Guld och valutafordringar	5 211	6 609	8 024
Markandelen i Internationella valutafonden	1 096	1 054	1 540
Övriga fordringar på utlandet	1 096	1 054	1 540
Bankernas checkräkningar	137	233	481
Diskonterade växlar	970	—	—
Dagslån	2 213	3 870	3 674
Kontantmedelskrediter	—	—	643
Masskuldebrev	361	408	527
Övriga	14	27	25
Fordringar på finansieringsinstitut	3 695	4 538	5 350
Statens skuldebrev	188	346	512
Masskuldebrev	93	145	288
Statens metallmyntsansvar	336	372	403
Övriga	16	21	22
Fordringar på den offentliga sektorn	633	884	1 225
Exportfinansiering	904	1 230	1 502
Finansiering av inhemska leveranser	752	952	1 561
Masskuldebrev	207	205	220
Övriga	85	133	116
Fordringar på företag	1 948	2 520	3 399
Övriga tillgångar	64	73	80
SUMMA	12 647	15 678	19 618

PASSIVA	1978	1979	1980
Konvertibla konton	46	14	18
Bundna konton	14	832	965
Valutaskulder	60	846	983
Internationella valutafondens markkonton	1 881	1 385	1 864
Tilldelade särskilda dragningsrätter	314	433	566
Tidsbundna skulder	—	—	—
Övriga utländska skulder	2 195	1 818	2 430
Sedlar	3 509	4 020	4 572
Metallmynt	313	355	382
Utelöpande sedlar och mynt	3 822	4 375	4 954
Utelöpande depositionsbevis	1 090	1 700	1 900
Bankernas checkräkningar	2	4	1
Dagsdepositioner	2 075	1 131	290
Kassareservdepositioner	—	1 764	3 317
Kapitalimportdepositioner	405	140	108
Övriga	38	4	23
Skulder till finansieringsinstitut	2 520	3 043	3 739
Checkräkningar	2	2	2
Konjunkturfondsdepositioner	40	42	545
Konjunkturdepositioner	—	—	37
Kapitalimportdepositioner	70	339	—
Övriga	2	4	7
Skulder till den offentliga sektorn	114	387	591
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	32	133	717
Kapitalimportdepositioner	303	254	83
Exportdepositioner	—	—	110
Övriga	21	16	68
Skulder till företag	356	403	978
Övriga skulder	12	13	13
Värderegleringsräkningar	350	1 252	1 767
Grundfond	1 400	1 400	1 400
Reservfond	545	636	441
Räkenskapsårets resultat	183	— 195	422
Eget kapital	2 128	1 841	2 263
SUMMA	12 647	15 678	19 618

Tabell 2.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID VARJE MÅNADS SLUT ÅR 1980, MMK

AKTIVA	I	II	III
Guld	1 073	1 073	1 073
Särskilda dragningsrätter	563	566	576
Reservtranchen i Internationella valutafonden	225	225	225
Utländska masskuldebrev	1 829	2 020	1 972
Konvertibla valutor	3 481	3 690	3 353
Bundna valutor	149	140	147
Guld och valutafordringar	7 320	7 714	7 346
Markandelen i Internationella valutafonden	1 054	1 054	1 054
Övriga fordringar på utlandet	1 054	1 054	1 054
Bankernas checkräkningar	376	911	838
Dagslån	2 989	3 005	4 155
Kontantmedelskrediter	—	—	—
Masskuldebrev	402	405	403
Övriga	39	39	63
Fordringar på finansieringsinstitut	3 806	4 360	5 459
Statens skuldebrev	700	700	700
Masskuldebrev	153	164	180
Statens metallmyntsansvar	375	377	379
Övriga	26	24	21
Fordringar på den offentliga sektorn	1 254	1 265	1 280
Exportfinansiering	1 189	1 216	1 186
Finansiering av inhemska leveranser	1 035	1 101	1 119
Masskuldebrev	201	200	193
Övriga	135	128	119
Fordringar på företag	2 560	2 645	2 617
Övriga tillgångar	73	74	74
SUMMA	16 067	17 112	17 830

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1 073	1 073	1 073	1 073	1 073	1 073	1 073	1 073	1 073
576	570	570	570	564	563	563	557	397
225	225	225	225	225	215	215	215	380
1 976	1 976	2 017	2 049	2 071	2 088	2 077	2 082	2 125
3 352	3 528	3 948	4 191	4 103	3 830	3 834	3 964	3 841
158	69	84	82	86	113	156	159	208
7 360	7 441	7 917	8 190	8 122	7 882	7 918	8 050	8 024
1 054	1 054	1 054	1 054	1 054	1 045	1 045	1 045	1 540
1 054	1 054	1 054	1 054	1 054	1 045	1 045	1 045	1 540
1 081	980	877	919	751	726	764	706	481
3 950	3 981	4 433	3 047	3 968	4 307	4 410	3 861	3 674
—	—	—	—	—	—	—	478	643
399	411	400	408	424	447	492	507	527
54	45	42	49	53	35	34	33	25
5 484	5 417	5 752	4 423	5 196	5 515	5 700	5 585	5 350
700	700	700	700	650	650	512	512	512
168	173	170	196	220	241	255	272	288
381	384	386	386	389	392	396	400	403
18	7	1	3	2	1	2	1	22
1 267	1 264	1 257	1 285	1 261	1 284	1 165	1 185	1 225
1 200	1 126	1 202	1 299	1 268	1 375	1 468	1 528	1 502
1 188	1 207	1 207	1 362	1 372	1 400	1 458	1 518	1 561
190	194	187	186	223	230	226	225	220
125	130	136	138	115	113	113	111	116
2 703	2 657	2 732	2 985	2 978	3 118	3 265	3 382	3 399
75	75	76	76	77	77	78	78	80
17 943	17 908	18 788	18 013	18 688	18 921	19 171	19 325	19 618

Tabell 2. (Forts.)

PASSIVA	I	II	III
Konvertibla konton	18	20	23
Bundna konton	611	840	1 463
Valutaskulder	629	860	1 486
Internationella valutafondens markkonton	1 385	1 385	1 385
Tilldelade särskilda dragningsrätter	566	566	566
Tidsbundna skulder	—	—	—
Övriga utländska skulder	1 951	1 951	1 951
Sedlar	3 703	3 888	3 816
Metallmynt	344	345	347
Utelöpande sedlar och mynt	4 047	4 233	4 163
Utelöpande depositionsbevis	2 200	2 740	3 340
Bankernas checkräkningar	1	1	2
Dagsdepositioner	1 376	1 370	592
Kassareservdepositioner	2 095	2 123	2 267
Kapitalimportdepositioner	139	125	148
Övriga	7	4	11
Skulder till finansieringsinstitut	3 618	3 623	3 020
Checkräkningar	1	0	1
Konjunkturfondsdepositioner	42	42	42
Konjunkturdepositioner	—	—	—
Kapitalimportdepositioner	18	18	17
Övriga	7	0	3
Skulder till den offentliga sektorn	68	60	63
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	137	144	207
Kapitalimportdepositioner	254	329	337
Exportdepositioner	—	—	—
Övriga	7	4	2
Skulder till företag	398	477	546
Övriga skulder	14	13	13
Värderegleringsräkningar	1 296	1 306	1 388
Grundfond	1 400	1 400	1 400
Reservfond	441	441	441
Resultaträkning	5	8	19
Eget kapital	1 846	1 849	1 860
SUMMA	16 067	17 112	17 830

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
27	18	36	43	33	34	23	15	18
1 590	2 015	2 080	1 869	1 742	1 960	2 302	2 006	965
1 617	2 033	2 116	1 912	1 775	1 994	2 325	2 021	983
1 385	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 365	1 864
566	566	566	566	566	566	566	566	566
—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 951	1 931	1 931	1 931	1 931	1 931	1 931	1 931	2 430
3 931	4 039	4 215	4 104	4 086	4 004	4 083	4 247	4 572
350	350	357	362	363	362	364	367	382
4 281	4 389	4 572	4 466	4 449	4 366	4 447	4 614	4 954
2 940	2 490	2 640	1 940	2 100	2 250	1 850	2 600	1 900
49	2	1	4	1	4	2	1	1
519	245	502	475	780	525	595	30	290
2 396	2 562	2 591	2 649	2 989	2 982	3 006	3 022	3 317
223	176	136	292	205	182	168	203	108
6	8	21	20	25	30	36	48	23
3 193	2 993	3 251	3 440	4 000	3 723	3 807	3 304	3 739
9	1	0	1	0	0	1	1	2
42	42	42	42	42	42	42	42	545
—	—	—	—	—	—	—	19	37
—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	2	1	0	1	1	0	12	7
53	45	43	43	43	43	43	74	591
230	267	470	530	572	635	684	693	717
329	325	321	323	260	261	181	116	83
—	—	—	2	17	48	70	88	110
3	5	3	7	5	6	25	13	68
562	597	794	862	854	950	960	910	978
13	14	21	15	14	14	13	14	13
1 462	1 511	1 488	1 432	1 516	1 618	1 704	1 718	1 767
1 400	1 400	1 400	1 400	1 400	1 400	1 400	1 400	1 400
441	441	441	441	441	441	441	441	441
30	64	91	131	165	191	250	298	422
1 871	1 905	1 932	1 972	2 006	2 032	2 091	2 139	2 263
17 943	17 908	18 788	18 013	18 688	18 921	19 171	19 325	19 618

Tabell 3.

DEN KONVERTIBLA OCH DEN BUNDNA RESERVEN VID SLUTET AV ÅREN 1978—1980, MMK

	1978	1979	1980
Guld	169	1 073	1 073
Särskilda dragningsrätter	316	430	397
Reservtranchen i Internationella valutafonden	243	225	380
Utländska masskuldebrev	872	1 749	2 125
Konvertibla valutor			
Fordringar	3 126	2 978	3 841
Skulder	- 46	- 14	- 18
Den konvertibla reserven	4 680	6 441	7 798
Bundna valutor			
Fordringar	485	154	208
Skulder	- 14	- 832	- 965
Den bundna reserven	471	- 678	- 757

Tabell 4.

FINLANDS BANKS RESULTATRÄKNING ÅREN 1978—1980, MMK

	1978	1979	1980
Räntor på inhemska fordringar	309	248	816
Räntor på utländska fordringar	190	360	433
Räntor på inhemska masskuldebrev	73	63	87
Räntor på utländska masskuldebrev	54	118	158
Ränteintäkter	626	789	1 494
Räntor på inhemska skulder	78	294	562
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder	159	61	53
Räntekostnader	237	355	615
Räntebidrag	389	434	879
Provisioner	2	2	2
Kursdifferenser	—	—	296
Övriga intäkter	16	13	18
Övriga intäkter	18	15	316
Löner	42	49	57
Socialskyddsavgifter	4	3	4
Pensioner	13	15	17
Sedeltillverkning	32	31	34
Avskrivningar	143	86	43
Kursdifferenser	56	443	—
Övriga kostnader	14	17	18
Övriga kostnader	304	644	173
Överföring från värderegleringsräkningar	80	—	- 600
RÄKENSKAPSÅRETS RESULTAT	183	- 195	422

Tabell 5.

RÄNTOR TILLÄMPADE AV FINLANDS BANK ÅREN 1969—1980, %

Från	Finlands Banks grundränta	Gränser för diskonträntan		Dagslåneräntans övre gräns
		Minimum	Maximum	
12.12.1969	7	6	9	.
1. 6.1971	8 ½	6	9	.
1. 1.1972	7 ¾	6	9	.
1. 7.1973	9 ¼	7 ½	10 ½	.
1. 9.1975	9 ¼	7 ½	10 ½	30
1. 6.1976	9 ¼	7 ½	10 ½	25
1.10.1977	8 ¼	6 ½	9 ½	25
1. 1.1978	8 ¼	6 ½	9 ½	24
1. 5.1978	7 ¼	5 ½	8 ½	23
1.11.1979	8 ½	6 ¾	9 ¾	24
1. 2.1980	9 ¼	7 ½	10 ½	24 ¾

Tabell 6.

INHEMSK CLEARINGRÖRELSE: FÖRMEDLADE BANKVÄXLAR OCH CHECKER SAMT KONTOÖVERFÖRINGAR ÅREN 1978—1980

År och månad	Huvudkontoret		Avdelningskontoren		Summa	
	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk
1978	29 615	185 405	13 413	39 706	43 028	225 111
1979	37 791	222 362	10 933	35 019	48 724	257 381
1980	50 734	267 351	5 166	23 996	55 900	291 347
1980						
Januari	3 755	17 722	616	2 601	4 371	20 323
Februari	3 334	16 480	439	1 991	3 773	18 471
Mars	3 450	20 670	434	1 893	3 884	22 563
April	3 767	21 251	462	1 912	4 229	23 163
Maj	4 048	21 538	430	1 920	4 478	23 458
Juni	4 581	23 264	401	1 954	4 982	25 218
Juli	6 071	25 043	426	2 165	6 497	27 208
Augusti	3 886	21 667	370	1 808	4 256	23 475
September	4 005	23 537	393	1 949	4 398	25 486
Oktober	4 342	26 149	388	2 022	4 730	28 171
November	4 204	22 781	358	1 786	4 562	24 567
December	5 291	27 249	449	1 995	5 740	29 244

Tabell 7.

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSFINANSIERING OCH DESS STRUKTUR OCH KOSTNADER ÅREN 1975—1980¹

År och månad	Sammanlagd centralbanksfinansiering Mmk	Centralbanks-kredit Mmk	Affärsbankernas dagslån Mmk	Affärsbankernas dagsdepositioner Mmk	Terminshandel med obligationer ³ Mmk	Totala kostnader för centralbanksfinansieringen, %
1975	4 000.2	3 527.8	593.7 ²	125.1	3.8	12.10
1976	4 001.3	3 255.0	859.2	123.9	11.0	12.38
1977	3 913.6	2 874.7	1 241.4	273.2	70.7	11.82
1978	3 573.2	1 931.4	1 772.2	178.7	48.3	8.88
1979	2 628.9	496.4	2 271.9	141.9	2.5	8.99
1980	4 963.3	782.2	4 179.0	0.3	2.4	12.37
1980						
Januari	4 471.2	199.2	4 246.9	3.8	28.9	11.79
Februari	4 093.8	997.8	3 096.3	0.3	—	10.18
Mars	4 580.1	999.3	3 580.8	—	—	11.19
April	5 156.3	999.5	4 156.8	—	—	11.62
Maj	5 215.5	999.2	4 216.3	—	—	12.01
Juni	5 733.6	899.0	4 834.6	—	—	12.50
Juli	4 984.1	899.4	4 084.7	—	—	12.18
Augusti	4 456.0	698.9	3 757.1	—	—	13.06
September	5 529.6	699.2	4 830.4	—	—	13.93
Oktober	5 499.7	699.3	4 800.4	—	—	13.31
November	5 023.9	698.2	4 325.7	—	—	12.60
December	4 815.7	597.3	4 218.4	—	—	13.43

¹ Års- och månadsgenomsnitt för dagsvärdena.

² Inkl. Postbankens depositioner i affärsbankerna.

³ Terminshandeln med obligationer upphörde 1.2.1980.

Tabell 8.

FINLANDS BANKS DAGSLÅNEMARKNAD ÅREN 1975—1980¹

År och månad	Efterfrågan på dagslån		Utbud av dags- depositioner		Finlands Banks netto- placering Mmk	Dagslåne- ränta ³ %	Dagslåneränta efter ränte- utjämning %
	Affärsbankerna Mmk	Affärsbankerna Mmk	PSB Mmk	PSB Mmk			
1975 ²	615.7	376.6	—	—	239.1	26.80	—
1976	859.2	123.9	656.4	—	78.9	18.39	—
1977	1 241.4	273.2	819.2	—	149.0	17.24	15.72
1978	1 772.2	178.7	1 503.3	—	90.2	11.99	10.78
1979	2 271.9	141.9	1 808.9	—	321.1	9.74	9.31
1980	4 179.0	0.3	865.9	—	3 312.8	12.38	12.06
1980							
Januari	4 246.9	3.8	1 844.4	—	2 398.7	12.70	11.80
Februari	3 096.3	0.3	2 028.2	—	1 067.8	11.14	10.52
Mars	3 580.8	—	1 200.1	—	2 380.7	11.97	11.52
April	4 156.8	—	952.5	—	3 204.3	12.36	12.00
Maj	4 216.3	—	413.8	—	3 802.5	12.49	12.33
Juni	4 834.6	—	603.6	—	4 231.0	12.50	12.30
Juli	4 084.7	—	436.6	—	3 648.1	12.50	12.32
Augusti	3 757.1	—	575.7	—	3 181.4	12.50	12.25
September	4 830.4	—	724.4	—	4 106.0	12.50	12.26
Oktober	4 800.4	—	790.8	—	4 009.6	12.50	12.23
November	4 325.7	—	462.2	—	3 863.5	12.50	12.32
December	4 218.4	—	358.5	—	3 859.9	12.50	12.36

¹ Års- och månadsgenomsnitt för dagsvärdena.² Fyra månaders genomsnitt för dagsvärdena 1.9.1975—31.12.1975.³ Tilläggsräntan på dagslån, som infördes 1.2.1980, ingår inte i serien.

Tabell 9.

SEDELUTGIVNINGEN ÅREN 1975—1980, MMK

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt				Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning	Summa	Utelöpande sedlar	Förbindelser betalbara vid anfordran	Outnyttjad checkkredit	Summa	
31.12.								
1975	2 282	1 500	3 782	2 617	229	2	2 848	934
1976	2 307	1 500	3 807	2 635	131	1	2 767	1 040
1977	2 691	1 500	4 191	2 892	232	2	3 126	1 065
1978	4 749	967	5 716	3 509	134	2	3 645	2 071
1979	6 429	364	6 793	4 020	884	1	4 905	1 888
1980	7 681	1 500	9 181	4 572	1 089	0	5 661	3 520
1980								
31. 1.	6 808	1 500	8 308	3 704	658	1	4 363	3 945
29. 2.	7 180	1 500	8 680	3 888	882	1	4 771	3 909
31. 3.	6 848	1 500	8 348	3 816	1 514	0	5 330	3 018
30. 4.	6 842	1 500	8 342	3 931	1 698	1	5 630	2 712
30. 5.	6 909	1 500	8 409	4 039	2 062	2	6 103	2 306
30. 6.	7 395	1 500	8 895	4 215	2 162	—	6 377	2 518
31. 7.	7 713	1 500	9 213	4 104	1 959	0	6 063	3 150
29. 8.	7 660	1 500	9 160	4 087	1 820	0	5 907	3 253
30. 9.	7 470	1 500	8 970	4 004	2 048	2	6 054	2 916
31.10.	7 566	1 500	9 066	4 083	2 402	1	6 486	2 580
28.11.	7 718	1 500	9 218	4 247	2 096	1	6 344	2 874
31.12.	7 681	1 500	9 181	4 572	1 089	0	5 661	3 520

Tabell 10.

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT VID SLUTET AV ÅREN 1975—1980, MMK

Valör	1975	1976	1977	1978	1979	1980
SEDLAR						
NYA						
500 mk	163.1	408.5	574.1	853.3	1 109.3	1 364.6
100 »	1 788.4	1 573.0	1 647.2	1 924.6	2 136.6	2 377.3
50 »	362.6	354.8	361.6	388.4	406.9	435.5
10 »	239.8	235.5	243.0	268.6	287.6	307.3
5 »	56.6	57.9	60.5	68.5	72.0	80.8
1 »	6.3	5.7	5.6	5.7	7.5	6.3
Summa	2 616.8	2 635.4	2 892.0	3 509.1	4 019.9	4 571.8
GAMLA						
10 000—100 gmk	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2
50—5 »	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2
Summa	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4
Totalt	2 626.2	2 644.8	2 901.4	3 518.5	4 029.3	4 581.2
MYNT						
NYA						
25 mk	—	—	—	12.5	19.8	19.9
10 »	34.9	35.0	39.1	39.1	39.2	39.2
5 »	14.4	15.7	17.5	18.6	24.5	26.9
1 »	107.2	112.5	123.3	139.2	157.8	174.6
50 p	27.4	28.4	31.3	33.6	38.2	41.0
20 »	20.7	22.3	24.7	27.2	30.3	34.4
10 »	12.2	13.0	14.1	15.5	17.4	18.8
5 »	11.1	11.7	12.9	14.5	15.7	16.8
1 »	10.4	10.9	11.7	12.4	12.5	10.1
Summa	238.3	249.5	274.6	312.6	355.4	381.7
GAMLA						
1 000—1 gmk	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2
50—1 gp	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7
Totalt	254.0	265.2	290.3	328.3	371.1	397.4

Tabell 11.

SEDELTILLVERKNING OCH SEDELMAKULERING ÅREN 1975—1980, MMK

Sedeltillverkning	1975	1976	1977	1978	1979	1980
SEDLAR						
NYA						
500 mk	171.0	969.0	—	3 000.0	—	2 917.0
100 »	1 192.0	1 192.0	916.0	1 884.0	1 408.0	3 144.0
50 »	345.0	523.5	910.5	766.0	2 188.0	—
10 »	606.4	483.2	542.4	749.2	285.2	939.2
5 »	156.0	194.6	211.0	266.5	229.0	305.8
1 »	—	—	1.0	—	5.2	—
Summa	2 470.4	3 362.3	2 580.9	6 665.7	4 115.4	7 306.0
Milj. st.	110.9	111.5	124.8	168.4	137.4	192.3
Sedelmakulering						
SEDLAR						
NYA						
500 mk	—	40.5	94.5	122.0	777.0	172.4
100 »	465.0	1 165.0	1 225.0	1 375.0	1 430.0	1 045.0
50 »	332.5	569.9	465.1	562.4	570.1	467.5
10 »	458.0	545.0	530.0	582.0	572.0	489.4
5 »	163.0	205.0	216.8	227.2	222.7	238.6
1 »	6.3	2.0	0.8	0.6	0.3	0.8
Summa	1 424.8	2 527.4	2 532.2	2 869.2	3 572.1	2 413.7
Milj. st.	96.0	120.6	118.8	129.5	129.3	117.6
GAMLA						
Summa	0.1	0.0	0.0	0.0	—	0.0
Milj. st.	0.0	0.0	0.0	0.0	—	0.0
Totalt	1 424.9	2 527.4	2 532.2	2 869.2	3 572.1	2 413.7
Milj. st.	96.0	120.6	118.8	129.5	129.3	117.6

Tabell 12.

SEDLAR OCH MYNT ÅR 1980, MMK

Valör	Ansvars- summa 31.12.1979	Till- verkade 1980	Makulerade 1980	Ansvars- summa 31.12.1980	I Finlands Bank 31.12.1980	Utelöpande 31.12.1980
SEDLAR						
NYA						
500 mk	3 106.0	2 917.0	172.4	5 850.6	4 486.0	1 364.6
100 »	3 443.2	3 144.0	1 045.0	5 542.2	3 164.9	2 377.3
50 »	2 907.5	—	467.5	2 440.0	2 004.5	435.5
10 »	476.9	939.2	489.4	926.7	619.4	307.3
5 »	160.4	305.8	238.6	227.6	146.8	80.8
1 »	11.4	—	0.8	10.6	4.3	6.3
Summa	10 105.4	7 306.0	2 413.7	14 997.7	10 425.9	4 571.8
Milj. st.	190.0	192.3	117.6	264.7	176.3	88.4
GAMLA						
Summa	9.4	—	0.0	9.4	—	9.4
Milj. st.	11.5	—	0.0	11.5	—	11.5
Totalt	10 114.8	7 306.0	2 413.7	15 007.1	10 425.9	4 581.2
Milj. st.	201.5	192.3	117.6	276.2	176.3	99.9
MYNT						
NYA						
25 mk	20.0	—	—	20.0	0.1	19.9
10 »	39.3	—	—	39.3	0.1	39.2
5 »	28.7	2.5	0.5	30.7	3.8	26.9
1 »	160.4	19.3	0.1	179.6	5.0	174.6
50 p	45.6	2.7	0.0	48.3	7.3	41.0
20 »	30.7	4.0	0.0	34.7	0.3	34.4
10 »	17.7	2.4	0.0	20.1	1.3	18.8
5 »	17.1	3.0	0.0	20.1	3.3	16.8
1 »	12.9	—	2.3	10.6	0.5	10.1
Summa	372.4	33.9	2.9	403.4	21.7	381.7
GAMLA						
1 000—100 gmk	15.2	—	0.0	15.2	0.0	15.2
50 gmk—1 gp	0.5	—	0.0	0.5	0.0	0.5
Summa	15.7	—	0.0	15.7	0.0	15.7
Totalt	388.1	33.9	2.9	419.1	21.7	397.4

Tabell 13.

AVISTA SÄLJKURSER ÅREN 1975—1980, MK

Valuta	1975			1976			1977		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.958	3.679	3.465	3.929	3.864	3.776	4.216	4.029	3.760
1 pund, London	8.540	8.155	7.800	7.820	6.983	6.070	7.705	7.042	6.415
1 Irl. pund, Dublin									
100 kronor, Stockholm	90.90	88.80	86.30	91.90	88.86	87.10	94.25	90.21	86.10
100 kronor, Oslo	72.70	70.59	68.40	73.50	70.95	69.20	79.50	75.83	71.90
100 kronor, Köpenhamn	65.80	64.21	62.40	66.25	64.04	62.10	70.10	67.23	64.50
100 DM, Frankfurt a.M.	152.30	149.80	146.70	161.20	153.78	147.36	193.85	174.15	158.35
100 floriner, Amsterdam	149.05	145.73	141.90	154.00	146.42	142.20	178.60	164.59	151.20
100 francs, Bryssel ¹	10.300	10.033	9.710	10.530	10.030	9.740	12.330	11.277	10.340
100 francs, Zürich	148.00	142.64	138.00	163.90	154.86	147.30	202.80	168.70	148.50
100 francs, Paris	89.30	86.00	80.60	86.45	81.09	76.10	87.00	82.16	76.40
100 lire, Rom	0.5770	0.5650	0.5480	0.567	0.468	0.417	0.482	0.459	0.430
100 schilling, Wien	21.50	21.18	20.80	22.68	21.59	20.84	27.00	24.47	22.28
100 yen, Tokyo	1.308	1.244	1.175	1.364	1.307	1.258	1.755	1.512	1.290
1 rubel, clearing, Moskva	5.386	5.093	4.760	5.197	5.125	5.053	5.865	5.475	5.067
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.59305	4.45230	4.32164	4.50899	4.45099	4.37684	4.99043	4.69556	4.37250

¹ Finlands Bank har fr.o.m. 12.9.1972 noterat skild kommersiell och finansiell kurs för den belgiska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

Valuta	1978			1979			1980		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.327	4.117	3.772	4.033	3.896	3.711	3.941	3.730	3.604
1 pund, London	8.215	7.917	7.700	8.915	8.275	7.895	9.290	8.691	8.245
1 Irl. pund, Dublin ¹				8.088	7.956	7.839	8.000	7.689	7.255
100 kronor, Stockholm	93.50	91.43	85.80	92.10	91.12	89.60	89.75	88.43	87.45
100 kronor, Oslo	81.60	78.93	77.90	79.25	77.22	75.00	77.40	75.81	75.00
100 kronor, Köpenhamn	79.20	75.06	69.30	78.00	74.38	69.55	69.80	66.53	63.75
100 DM, Frankfurt a.M.	219.20	205.53	188.90	216.70	212.75	209.20	216.14	205.58	194.45
100 floriner, Amsterdam	202.80	190.77	176.10	200.00	194.43	189.40	195.95	188.02	179.20
100 francs, Bryssel	14.020	13.152	12.220	13.740	13.338	13.010	13.330	12.818	12.133
100 francs, Zürich	274.40	231.83	199.00	242.70	234.36	227.40	235.65	222.87	210.60
100 francs, Paris	96.10	91.77	81.00	94.70	91.88	89.70	92.55	88.65	84.40
100 lire, Rom	0.504	0.489	0.463	0.480	0.473	0.458	0.465	0.440	0.414
100 schilling, Wien	29.95	28.45	26.35	30.13	29.19	28.44	30.12	28.90	27.45
100 yen, Tokyo	2.253	1.983	1.658	2.035	1.797	1.503	1.898	1.662	1.515
1 rubel, clearing, Moskva	6.185	6.037	5.601	6.081	5.941	5.711	5.992	5.741	5.603
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.27229	5.13633	4.81488	5.12720	5.01678	4.87141	4.95537	4.84255	4.79084

¹ Noterat fr.o.m. 1.7.1979.

Tabell 14.

AVISTA SÄLJKURSER ÅR 1980, MK

Valuta	Januari			Februari			Mars		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.719	3.703	3.684	3.767	3.724	3.705	3.930	3.858	3.785
1 dollar, Montreal	3.204	3.184	3.156	3.293	3.224	3.193	3.365	3.297	3.232
1 pund, London	8.495	8.396	8.245	8.600	8.546	8.475	8.631	8.533	8.450
1 Irl. pund, Dublin	8.000	7.955	7.935	7.938	7.909	7.880	7.874	7.762	7.593
100 kronor, Stockholm	89.70	89.55	89.40	89.70	89.58	89.50	89.75	89.13	87.50
100 kronor, Oslo	76.30	75.69	75.35	77.00	76.56	76.30	77.40	76.75	75.75
100 kronor, Köpenhamn	69.80	69.07	68.60	68.80	68.59	68.50	68.55	67.23	64.95
100 DM, Frankfurt a.M.	216.14	214.92	213.75	213.85	213.33	212.75	212.80	209.01	201.00
100 floriner, Amsterdam	195.95	194.75	193.70	194.20	193.54	193.00	193.55	190.53	183.80
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	13.330	13.265	13.200	13.210	13.176	13.150	13.150	12.950	12.570
finansiell kurs	12.950	12.885	12.820	12.900	12.850	12.750	12.830	12.536	12.170
100 francs, Zürich	235.65	232.60	228.75	230.10	227.68	223.45	222.05	219.46	212.45
100 francs, Paris	92.55	92.00	91.60	91.45	91.24	90.80	90.90	89.87	87.45
100 lire, Rom	0.465	0.464	0.464	0.464	0.464	0.464	0.464	0.454	0.439
100 schilling, Wien	30.12	29.93	29.78	29.83	29.78	29.72	29.77	29.22	28.09
100 escudos, Lissabon	7.63	7.58	7.56	8.02	7.83	7.53	7.97	7.91	7.74
100 kronor, Reykjavik	0.96	0.95	0.95	0.95	0.94	0.90	0.98	0.95	0.93
100 pesetas, Madrid	5.65	5.64	5.62	5.66	5.63	5.59	5.69	5.62	5.43
100 yen, Tokyo	1.590	1.567	1.550	1.560	1.536	1.515	1.588	1.562	1.530
1 rubel, clearing, Moskva	5.813	5.788	5.759	5.857	5.818	5.792	5.975	5.896	5.804
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.88629	4.87740	4.87147	4.89957	4.87848	4.86970	4.95537	4.91088	4.84978

Valuta	April			Maj			Juni		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.941	3.823	3.724	3.735	3.699	3.649	3.675	3.653	3.637
1 dollar, Montreal	3.322	3.229	3.140	3.198	3.159	3.122	3.185	3.174	3.162
1 pund, London	8.585	8.482	8.402	8.685	8.541	8.470	8.631	8.553	8.500
1 Irl. pund, Dublin	7.720	7.650	7.514	7.715	7.688	7.640	7.790	7.731	7.675
100 kronor, Stockholm	88.55	87.85	87.45	88.55	88.07	87.85	88.00	87.92	87.85
100 kronor, Oslo	76.00	75.78	75.55	75.80	75.65	75.50	75.60	75.54	75.50
100 kronor, Köpenhamn	66.75	65.85	64.65	66.65	66.35	66.00	67.05	66.83	66.40
100 DM, Frankfurt a.M.	208.35	204.42	199.75	207.45	206.72	206.10	207.60	206.83	206.20
100 floriner, Amsterdam	188.55	186.33	182.80	188.70	187.78	186.65	189.70	188.63	187.70
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	13.040	12.764	12.500	12.950	12.908	12.850	12.970	12.952	12.920
finansiell kurs	12.800	12.419	12.060	12.830	12.675	12.560	12.910	12.842	12.800
100 francs, Zürich	224.30	218.11	210.60	224.50	222.71	221.50	225.60	223.78	221.25
100 francs, Paris	89.45	88.39	86.95	89.00	88.80	88.45	89.30	89.13	88.80
100 lire, Rom	0.445	0.441	0.437	0.445	0.443	0.442	0.444	0.442	0.438
100 schilling, Wien	29.23	28.66	27.92	29.09	28.99	28.91	29.16	29.07	28.92
100 escudos, Lissabon	7.80	7.75	7.70	7.71	7.67	7.64	7.64	7.62	7.58
100 kronor, Reykjavik	0.94	0.90	0.88	0.88	0.86	0.84	0.83	0.82	0.79
100 pesetas, Madrid	5.42	5.37	5.29	5.29	5.26	5.20	5.30	5.26	5.24
100 yen, Tokyo	1.573	1.541	1.518	1.678	1.633	1.564	1.702	1.685	1.654
1 rubel, clearing, Moskva	5.992	5.791	5.624	5.727	5.689	5.625	5.709	5.675	5.650
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.87351	4.84445	4.80996	4.82449	4.81833	4.80532	4.81565	4.81259	4.80650

Tabell 14. (Forts.)

Valuta	Juli			Augusti			September		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.667	3.620	3.604	3.683	3.665	3.642	3.677	3.655	3.640
1 dollar, Montreal	3.181	3.147	3.111	3.180	3.165	3.152	3.170	3.143	3.118
1 pund, London	8.650	8.603	8.560	8.791	8.697	8.567	8.878	8.796	8.723
1 Irl. pund, Dublin	7.828	7.793	7.746	7.781	7.750	7.702	7.770	7.713	7.638
100 kronor, Stockholm	88.10	87.98	87.85	88.20	88.03	87.90	88.55	88.22	87.95
100 kronor, Oslo	75.60	75.43	75.00	76.05	75.58	75.20	76.10	75.83	75.55
100 kronor, Köpenhamn	67.50	67.20	66.70	66.80	66.52	66.35	66.75	66.32	65.75
100 DM, Frankfurt a.M.	208.35	207.36	205.60	205.80	204.85	204.10	205.55	204.40	202.55
100 floriner, Amsterdam	190.25	189.63	188.65	189.00	188.24	187.25	190.00	188.07	186.40
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	13.030	12.993	12.900	12.920	12.853	12.770	12.860	12.781	12.660
finansiell kurs	12.990	12.929	12.840	12.900	12.729	12.580	12.740	12.677	12.590
100 francs, Zürich	227.75	225.50	222.20	223.30	222.00	220.90	224.10	223.05	221.10
100 francs, Paris	89.90	89.59	89.05	89.00	88.63	88.05	88.65	88.19	87.50
100 lire, Rom	0.441	0.439	0.436	0.440	0.437	0.433	0.436	0.433	0.430
100 schilling, Wien	29.35	29.24	29.03	29.05	28.94	28.85	29.06	28.89	28.67
100 escudos, Lissabon	7.61	7.56	7.50	7.56	7.54	7.52	7.53	7.49	7.46
100 kronor, Reykjavik	0.79	0.77	0.75	0.76	0.76	0.76	0.76	0.74	0.73
100 pesetas, Madrid	5.24	5.16	5.12	5.13	5.11	5.08	5.08	5.03	5.00
100 yen, Tokyo	1.671	1.648	1.598	1.688	1.645	1.620	1.747	1.712	1.682
1 rubel, clearing, Moskva	5.755	5.654	5.603	5.761	5.713	5.651	5.722	5.669	5.611
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.80347	4.79361	4.78256	4.81718	4.80125	4.79084	4.81545	4.80685	4.80014

Valuta	Oktober			November			December		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.764	3.695	3.658	3.815	3.791	3.757	3.925	3.872	3.829
1 dollar, Montreal	3.197	3.165	3.134	3.216	3.201	3.180	3.268	3.239	3.214
1 pund, London	9.185	8.942	8.772	9.290	9.104	8.960	9.216	9.095	9.000
1 Irl. pund, Dublin	7.670	7.569	7.405	7.484	7.402	7.335	7.400	7.344	7.255
100 kronor, Stockholm	88.60	88.40	88.20	88.55	88.36	88.05	88.40	88.12	87.75
100 kronor, Oslo	76.05	75.75	75.55	76.05	75.90	75.65	75.85	75.24	74.75
100 kronor, Köpenhamn	66.15	65.53	64.35	65.25	64.59	63.85	64.70	64.32	63.75
100 DM, Frankfurt a.M.	203.30	200.98	197.35	199.40	197.66	195.00	197.90	196.47	194.45
100 floriner, Amsterdam	187.10	185.30	182.60	184.15	182.50	180.20	182.45	180.96	179.20
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	12.710	12.577	12.350	12.450	12.345	12.190	12.340	12.253	12.133
finansiell kurs	12.670	12.537	12.330	12.400	12.312	12.150	12.310	12.226	12.080
100 francs, Zürich	224.10	222.77	219.10	221.85	219.78	217.35	219.20	217.00	214.50
100 francs, Paris	87.90	87.18	85.90	86.40	85.66	84.85	85.80	85.10	84.40
100 lire, Rom	0.431	0.427	0.421	0.426	0.421	0.419	0.429	0.419	0.414
100 schilling, Wien	28.78	28.43	27.91	28.17	27.90	27.54	27.95	27.72	27.45
100 escudos, Lissabon	7.49	7.45	7.44	7.47	7.43	7.30	7.46	7.42	7.40
100 kronor, Reykjavik	0.72	0.71	0.70	0.70	0.69	0.69	0.68	0.68	0.66
100 pesetas, Madrid	5.04	5.00	4.98	5.07	5.00	4.94	4.98	4.94	4.88
100 yen, Tokyo	1.797	1.775	1.753	1.807	1.790	1.771	1.898	1.855	1.765
1 rubel, clearing, Moskva	5.746	5.706	5.678	5.796	5.750	5.708	5.844	5.744	5.633
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.84905	4.82169	4.81107	4.86615	4.85192	4.83998	4.92413	4.89319	4.85193

Tabell 15.

**FINLANDS LÅNGFRISTIGA UTLÄNDSKA SKULDER OCH FORDRINGAR
31.12.1979 — 31.12.1980, MMK**

	Saldo 31.12.1979	Dragningar 1980	Amorteringar 1980	Netto- dragningar 1980	Kurseffekt 1980	Saldo 31.12.1980
FINANSIERINGSLÅN	28 194	4 722	3 246	+ 1 476	+ 60	29 730
Enskilda skuldsedellån	12 608	2 686	1 883	+ 803	+191	13 602
Finlands Banks reservkrediter och dragningar på oljefaciliteten	325	—	—	—	—	325
Masskuldebrevslån	15 586	2 036	1 363	+ 673	-131	16 128
Obligationslån	10 054	1 492	633	+ 859	- 12	10 901
Debenturlån	331	—	—	—	- 2	329
Depositionsbevislån	—	263	—	+ 263	+ 6	269
Private placements	4 943	281	664	- 383	-120	4 440
Lån från Världsbanken	258	—	66	- 66	- 3	189
IMPORTKREDITER	4 898	461	876	- 415	-106	4 377
Fartygs- och flygplanskrediter	1 968	226	425	- 199	- 68	1 701
Övriga importkrediter	2 930	235	451	- 216	- 38	2 676
LEASINGKREDITER	116	—	18	- 18	+ 4	102
DIREKTA INVESTERINGAR	1 979	193	89	+ 104	- 8	2 075
Eget kapital	1 484	165	20	+ 145	—	1 629
Dotterbolagslån	495	28	69	- 41	- 8	446
MEDLEMSANDELAR¹	184	96	42	+ 54	—	238
LÅNGFRISTIG BRUTTOSKULD²	35 371	5 472	4 271	+ 1 201	- 50	36 522
FINANSIERINGSLÅN	264	39	36	+ 3	- 3	264
EXPORTKREDITER	3 389	1 325	891	+ 434	+ 49	3 872
UTVECKLINGSKREDITER	93	11	49	- 38	—	55
DIREKTA INVESTERINGAR	2 324	502	21	+ 481	+ 1	2 806
Eget kapital	1 944	427	4	+ 423	..	2 367
Dotterbolagslån	380	75	17	+ 58	+ 1	439
MEDLEMSANDELAR¹	626	106	—	+ 106	—	732
LÅNGFRISTIG BRUTTOFORDRAN²	6 696	1 983	997	+ 986	+ 47	7 729
LÅNGFRISTIG NETTOSKULD	28 675	3 489	3 274	+ 215	- 97	28 793

¹ Bland skulderna den del av medlemsandelarna i internationella finansieringsinstitut, som erlagts i form av skuldsedlar, och bland fordringarna Finlands totala medlemsandelar i internationella finansieringsinstitut.

² Saldona för skulden och fordran har beräknats enligt kurserna på saldodagen, dragningarna och amorteringarna enligt säljkursernas medeltal för respektive månader.

REVISORERNAS BERÄTTELSE

över revisionen av Finlands Banks räkenskaper och verksamhet för 1980

Vi undertecknade revisorer som utsetts vid 1980 års riksdag, kommunalrådet Mikko Kaarna, politices kandidat Erkki Liikanen, organisationssekreterare Erkki Kivimäki, diplomingenjör Pentti Mäki-Hakola och agrolog Håkan Malm, har den 16–20 februari 1981 verkställt revision av Finlands Banks räkenskaper och verksamhet för 1980 så som av protokoll närmare framgår.

För revisionen har vi haft tillgång till samtliga i sammanhanget relevanta räkenskapsböcker, förteckningar, protokoll, dokument och verifikat. Dessutom har vi av bankens direktion och vederbörande tjänstemän erhållit detaljerade redogörelser över bankens verksamhet, kreditgivning och ställning samt kontrollen av kassorna och bokföringen.

På basen av revisionen meddelar vi

att tillgångarna i metall, sedlarna, obligationerna, de öppna och de slutna depositionerna, växlarna, skuld-sedlarna och säkerheterna i huvudkontorets valv och i kassörernas växelkassor överensstämde med bankens bokföring. Vi har även med stöd av valvsspecialerna och olika verifikat kunnat konstatera att det i valvskassorna i huvudkontoret och i Vanda och i andra kassor liksom på basen av kassainventarierna att det i avdelningskontorens kassor och andra förvaringsutrymmen i banken den 31 december 1980 fanns de medel som antecknats i bankens bokslut,

att de inventeringar och granskningar som föreskrivs i bankens reglemente och instruktioner verkstälts,

att bankens kreditgivning varit skälig,

att bokslutet uppgjorts på solid grund.

Vi har även granskat räkenskaperna för Längmanska fonderna som förvaltas av Finlands Bank och bokslutet för Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 och konstaterat att dessa varit korrekta och skötts på vederbörligt sätt.

Bankens bokslut har uppgjorts enligt de bokslutsprinciper som fastställts av bankfullmäktige.

Finlands Banks bokslut, som för redovisningsperioden uppvisar 422 239 189,23 mk i vinst, är riktigt härlett ur bokföringen.

Banken har under räkenskapsåret skötts i enlighet med reglementet. Dess ställning är stabil.

Eftersom revisionen inte gett anledning till anmärkningar föreslår vi på basen av ovanstående att bokslutet fastställs och Finlands Banks direktion beviljas ansvarsfrihet för 1980.

Helsingfors den 20 februari 1981

Mikko Kaarna

Erkki Liikanen

Erkki Kivimäki

Pentti Mäki-Hakola

Håkan Malm

./ Tyko Vanhala

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGE VID SLUTET AV 1980

Matti Jaatinen (ordförande)
Jermu Laine (vice ordförande)
Matti Majjala
Kalevi Sorsa
Ilkka-Christian Björklund
Aarne Saarinen
Mikko Jokela
Ingvar S. Melin
Mauri Miettinen

FINLANDS BANKS DIREKTION VID SLUTET AV 1980

Direktionens arbetsfördelning sådan som den fastställts av riksdagens bankfullmäktige

Mauno Koivisto
ordförande, statsminister, tjänstledig

Ahti Karjalainen
tf. ordförande

Allmän ledning och övervakning av bankens verksamhet
Representerande av direktionen
Övervakning av direktionsmedlemmarnas verksamhet och
sakinnehållet i deras beslut
Revisionsavdelningen
Databehandlingsavdelningen
Internationella organisationer, dock inte Internationella valutafonden

Rolf Kullberg
tf. vice ordförande

Centralbankspolitikens allmänna principer
Penningpolitiska avdelningen
Finansieringsavdelningen
SITRA

Pentti Uusivirta

Valutapolitiska avdelningen
Valutaavdelningen
Avdelningen för östhandeln
Avdelningen för utländsk finansiering
Internationella penninginstitut, inkl. Internationella valutafonden
Garantipoolen i Finland (Suomen Takausrengas)
Juridiska ärenden inom administrativa avdelningen

Ele Alenius

Avdelningen för betalningsförmedling
Kassaavdelningen
Sedeltryckeriet

Harri Holkeri

Administrativa avdelningen, dock inte juridiska ärenden
Nybyggen och fastigheter
Personalavdelningen
Valutakontrollavdelningen
Avdelningskontoren

Seppo Lindblom
tf. medlem

Ekonomiska avdelningen
Forskningsavdelningen
Informationsavdelningen

HUVUDKONTORET

Direktörer

Markku Puntila

Eino Helenius

Pentti Koivikko

Kari Nars

Antti Lehtinen

Avdelningar

Penningpolitiska avdelningen
Finansieringsavdelningen

Administrativa avdelningen
Revisionsavdelningen
Internationella juridiska ärenden
Databehandlingsavdelningen

Personalavdelningen
Avdelningen för betalningsförmedling
Kassaavdelningen
Forskningsavdelningen
Informationsavdelningen

Valutapolitiska avdelningen
Valutaavdelningen
Avdelningen för östhandeln
Ekonomiska avdelningen

Avdelningen för utländsk finansiering
Valutakontrollavdelningen

Avdelningschefer

Ralf Pauli
Raimo Hyvärinen

H. T. Hämäläinen
Timo Männistö
U. Levo
Erkki Vehkamäki

Anton Mäkelä
Stig G Björklund
Reijo Mäkinen
Juhani Hirvonen (vik.)
Markku Pietinen

Kari Pekonen
M. Vanhala
Kari Holopainen
Sirikka Hämäläinen (vik.)

Pekka Tukiainen
J. Ojala

Chef för ADB-planeringen

Pertti Kukkonen

Kontorsföreståndare, projektplanering

M. Hannula

AVDELNINGSKONTOREN

Kontor

Björneborg
Joensuu
Jyväskylä
Kotka
Kuopio
Lahtis
Rovaniemi
S:t Michel
Tammerfors
Uleåborg
Vasa
Åbo

Föreståndare

Harri Salenius
K. Karhi
V. Kaarnakorpi
Reino Ylönen
Antti Saarlo
V. Lehto
(vakant)
J. Huuskonen
E. Vuorela
Heikki Hakola
Rauno Haikarainen
S. Paavola

SEDELTRYCKERIET

Verkställande direktör Tor-Leif Huggare
Produktionsdirektör, vice verkställande direktör H. Taipale

FINLANDS BANK

Grundad 1811

Besöksadress: Snellmansplatsen, Helsingfors

Postadress: PB 160, 00101 Helsingfors 10

Telefon: (90) 1831

Telex: 121224 spfb sf

Telegramadress: SUOMENPANKKI Helsingfors

Björneborg:	Valtakatu 11, PL 110, 28101 Björneborg 10, tel. (939) 353 44
Joensuu:	Kauppakatu 23 b, PL 80, 80101 Joensuu 10, tel. (973) 233 72
Jyväskylä:	Kauppakatu 21, PL 165, 40101 Jyväskylä 10, tel. (941) 211 433
Kotka:	Keskuskatu 19, PL 211, 48101 Kotka 10, tel. (952) 155 70
Kuopio:	Kauppakatu 25—29, PL 123, 70101 Kuopio 10, tel. (971) 125 611
Lahtis:	Torikatu 3, PL 170, 15111 Lahtis 11, tel. (918) 298 31
Rovaniemi:	Valtakatu 23, PL 205, 96201 Rovaniemi 20, tel. (991) 160 01
S:t Michel:	Päiviönkatu 15, 50100 S:t Michel 10, tel. (955) 148 40
Tammerfors:	Hämeenkatu 13, PL 325, 33101 Tammerfors 10, tel. (931) 254 20
Uleåborg:	Kajaaninkatu 8, PL 103, 90101 Uleåborg 10, tel. (981) 224 366
Vasa:	Kyrkoesplanaden 22, 65100 Vasa 10, tel. (961) 245 322
Åbo:	Slottsgatan 20, PB 373, 20101 Åbo 10, tel. (921) 260 66